

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 11 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (ES) Nr. 549/2013 – Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistema Europos Sąjungoje – A priedo 20.15 dalis – Nacionalinio olimpinio komiteto vykdoma nacionalinių sporto federacijų, kurios yra ne pelno institucijos (NPI), kontrolė – A priedo 20.15 dalies antras sakiny – Sąvoka „viešoji kontrolė bendromis taisyklėmis, taikomomis visiems tos ekonominės veiklos rūšies vienetams“ – Apimtis – A priedo 20.15 dalies pirmas sakiny – Sąvoka „gebėjimas nustatyti [NPI] bendrąją veiklos politiką ar programą“ – Apimtis – A priedo 2.39 dalies d punktas, 20.15 dalies d punktas ir 20.309 dalies i punkto paskutinis sakiny – Atsižvelgimas į sumokėtus NPI narių mokesčius“

Sujungtose bylose C-612/17 ir C-613/17

dėl *Corte dei conti* (Audito Rūmai, Italija) 2017 m. rugsėjo 13 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2017 m. spalio 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų dviejų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Federazione Italiana Golf (FIG)

prieš

Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT),

Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-612/17)

ir

Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

prieš

Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) (C-613/17)

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai antrosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts ir C. Vajda (pranešėjas),

generalinis advokatas G. Hogan,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. vasario 6 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: italų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Federazione Italiana Golf* (FIG), atstovaujamos *avvocati* P. Montone ir M. Montone,
- *Federazione Italiana Sport Equestri* (FISE), atstovaujamos *avvocato* G. Tobia,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocati dello Stato* G. De Bellis ir D. Del Gaizo,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Moro ir F. Simonetti,

susipažinęs su 2019 m. vasario 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 549/2013 dėl Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos Europos Sąjungoje (OL L 174, 2013, p. 1) išaiškinimo.
- 2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant du ginčus: byloje C-612/17 *Federazione Italiana Golf* (Italijos golfo federacija, toliau – FIG) ginčą su *Istituto Nazionale di Statistica* (Nacionalinis statistikos institutas, toliau – ISTAT) ir *Ministero dell'Economia e delle Finanze* (Ekonomikos ir finansų ministerija, Italija) ir, antra, byloje C-613/17 *Federazione Italiana Sport Equestri* (Italijos jojimo sporto federacija, toliau – FISE) ginčą su ISTAT dėl FIG ir FISE 2017 m. įtraukimo į valdžios sektoriaus sąrašą konsoliduotoje valdžios įstaigų ataskaitoje (toliau – ISTAT 2016 sąrašas).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Reglamento Nr. 549/2013 1 konstatuojamoji dalis išdėstyta taip:

„Politikai formuoti Sąjungoje ir valstybių narių ekonomikos bei ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) stebėsenai vykdyti reikalinga palyginama, naujausia ir patikima informacija apie kiekvienos valstybės narės ar regiono ūkio struktūrą ir ekonominės padėties raidą.“
- 4 Šio reglamento 3 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Sąjungos piliečiams ekonominės sąskaitos reikalingos kaip pagrindinė priemonė bet kurios valstybės narės ar regiono ekonominei padėčiai analizuoti. Siekiant palyginamumo tokios sąskaitos turėtų būti rengiamos pagal vienodus ir vienodai aiškinamus principus. Siekiant užtikrinti kuo didesnę skaidrumą visuose sektoriuose, pateikta informacija turėtų būti kuo tikslesnė, išsamesnė ir pateikta laiku.“
- 5 Šio reglamento A priedo 1 skyriuje, kuriame išdėstyta bendroji informacija ir pagrindiniai principai, susiję su Europos sąskaitų sistema (toliau – 2010 m. ESS), yra 1.01, 1.19, 1.34, 1.35, 1.36, 1.37 ir 1.57 dalys, kurios išdėstytos taip:

„1.01 [2010 m. ESS] yra tarptautiniu mastu suderinta sąskaitų rengimo sistema, pagal kurią galima sistemingai ir išsamiai apibūdinti visą regiono, šalies ar šalių grupės ekonomiką, jos dedamąsias ir jų tarpusavio ryšius.“

<...>

- 1.19 ESS duomenys labai svarbūs [Sąjungai] ir jos valstybėms narėms formuojant socialinę ir ekonominę politiką bei vykdant jos priežiūrą.

ESS taikymo pavyzdžiai:

<...>

- b) paviršinės deficito procedūros kriterijų nustatymas: valdžios sektoriaus deficito ir skolos rodikliai;

<...>

- 1.34 Sektorių sąskaitos sudaromos priskiriant vienetą sektoriams; pagal tai galima pateikti kiekvieno sektoriaus sąskaitų sandorius ir balansuojamuosius straipsnius. Pateikiant pagal sektorius nustatoma daug ekonominei ir fiskalinei politikai svarbių rodiklių. Pagrindiniai sektoriai – namų ūkių, valdžios, bendrovių (finansinių ir nefinansinių), namų ūkiams paslaugas teikiančių ne pelno institucijų (namų ūkiams paslaugas teikiančios NPI) ir likusio pasaulio sektoriai.

Svarbu atskirti rinkos ir ne rinkos veiklą. Jei valstybės kontroliuojamas vienetas yra rinkos bendrovė, jis priskiriamas ne valdžios, o bendrovių sektoriui. Taigi šios bendrovės deficitas ir skola nebus įrašomi į valdžios sektoriaus deficitą ir skolą.

- 1.35 Svarbu nustatyti aiškius ir patikimus vienetų priskyrimo sektoriams kriterijus.

Viešąjį sektorių sudaro visi valdžios kontroliuojami tos šalies instituciniai vienetai rezidentai. Privatųjį sektorių sudaro visi kiti vienetai rezidentai.

1.1 lentelėje nurodyti kriterijai, pagal kuriuos viešasis sektorius atskiriamas nuo privačiojo, viešajame sektoriuje – valdžios sektorius nuo viešųjų bendrovių sektoriaus, o privačiajame – namų ūkiams paslaugas teikiančių NPI sektorius nuo privačiųjų bendrovių sektoriaus.

1.1 lentelė

Kriterijai	Kontroliuojamas valstybės (viešasis sektorius)	Kontroliuojamas privačiųjų asmenų (privatusis sektorius)
Ne rinkos produkcija	Valdžios sektorius	Namų ūkiams paslaugas teikiančios ne pelno institucijos
Rinkos produkcija	Viešosios bendrovės	Privačiosios bendrovės

- 1.36 Kontrolė – tai gebėjimas nustatyti institucinio vieneto bendrąją veiklos politiką ar programą. Išsamesni kontrolės apibrėžties duomenys pateikti 2.35–2.39 dalyse.

- 1.37 Norint atskirti rinkos ir ne rinkos vienetą arba viešajame sektoriuje – valdžios sektorių ar bendrovių sektorių, taikoma ši taisyklė:

laikoma, kad veikla yra rinkos veikla, jei atitinkamomis prekėmis ir paslaugomis prekiaujama šiomis sąlygomis:

- 1) pardavėjai savo veikla stengiasi kuo labiau padidinti ilgalaikį pelną, todėl prekes ir paslaugas rinkoje laisvai parduoda tam, kas yra pasiruošęs mokėti prašomą kainą;

- 2) pirkėjai savo veikla stengiasi gauti kuo daugiau naudos, atsižvelgdami į ribotus savo išteklius, pirkdami jų poreikius geriausiai atitinkančius produktus už siūlomą kainą;
- 3) rinka yra veiksminga, kai pirkėjai ir pardavėjai gali ja naudotis ir turi informacijos apie ją. Rinka gali būti veiksminga ir tada, kai šių sąlygų nėra griežtai laikomasi.

<...>

- 1.57 Instituciniai vienetai yra ūkio subjektai, kurie gali savarankiškai nuosavybės teise turėti prekių ir turto, priimti įsipareigojimus, vykdyti ekonominę veiklą ir sudaryti sandorius su kitais vienetais. 2010 m. ESS sistemoje instituciniai vienetai skirstomi į penkis tarpusavyje nesidubliuojančius šalies institucinius sektorius:
- a) ne finansų bendrovių sektorių;
 - b) finansų bendrovių sektorių;
 - c) valdžios sektorių;
 - d) namų ūkių sektorių;
 - e) namų ūkiams paslaugas teikiančių [NPI] sektorių.

Šie penki sektoriai sudaro visą šalies ekonomiką. Sektoriai skirstomi į subsektorius. 2010 m. ESS numatyta, kad visiems sektoriams, subsektoriams ir visai ekonomikai būtų galima parengti išsamias srautų sąskaitas ir balansus. Vienetai nerezidentai gali būti susiję su visais šiais penkiais šalies sektoriais ir šios sąsajos pateikiamos kaip šalies sektorių ir šeštojo sektoriaus – likusio pasaulio sektoriaus – ryšiai.

<...>“

- 6 Šio priedo 2 skyriaus „Vienetai ir jų grupės“ 2.12 dalis, 2.1 diagrama ir 2.34, 2.39 ir 2.130 dalys išdėstytos taip:

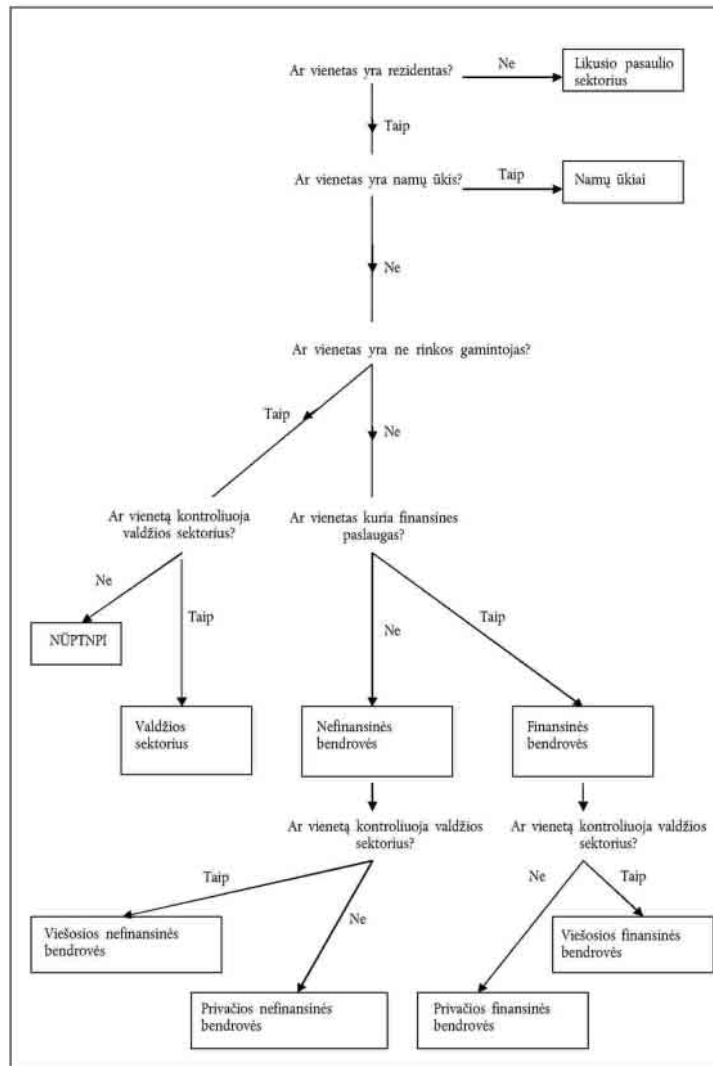
„2.12 *Apibrėžtis*. Institucinis vienetas yra ekonominis vienetas, kuris atlikdamas pagrindinę funkciją turi teisę savarankiškai priimti sprendimus. Vienetas rezidentas laikomas instituciniu vienetu ekonominėje teritorijoje, kurioje yra jo pagrindiniai ekonominiai interesai, jei jis turi teisę savarankiškai priimti sprendimus ir rengia išsamų sąskaitų rinkinį arba gali jį rengti.

Turintis teisę atliekant pagrindinę funkciją savarankiškai priimti sprendimus subjektas:

- a) turi teisę savo vardu disponuoti prekėmis ir turtu; jis gali pakeisti prekių ir turto nuosavybės teises sandoriuose su kitais instituciniais vienetais;
- b) gali priimti ekonominius sprendimus ir vykdyti ekonominę veiklą, už kurią jis yra atsakingas ir atskaitingas pagal teisės aktus;
- c) gali priimti įsipareigojimus, kitas pareigas ar tolesnius įsipareigojimus ir sudaryti sutartis; ir
- d) gali rengti išsamų sąskaitų rinkinį, kurį sudaro apskaitos dokumentai, į kuriuos turi būti įrašyti visi ataskaitinio laikotarpio sandoriai, taip pat turto ir įsipareigojimų balansas.

<...>

2.1 diagrama – Vientų priskyrimas sektoriams

<...>

2.34 2.1 diagramoje parodyta, kaip vienetai priskiriami pagrindiniams sektoriams. Siekiant nustatyti vieneto rezidento, kuris nėra namų ūkis, sektorių, pagal diagramą būtina nustatyti, ar jį kontroliuoja valdžios sektorius ar ne, ir ar jis yra rinkos ar ne rinkos gamintojas.

<...>

2.39 Nustatant, ar ne pelno institucijos, kurios laikomos nepriklausomais juridiniais vienetais, yra kontroliuojamos, atsižvelgiama į šiuos penkis rodiklius:

- pareigūnų skyrimas;
- nuostatos dėl įgyvendinimo priemonių;
- sutartiniai susitarimai;
- finansavimo mastas;
- galimos rizikos valdžios sektoriui laipsnis.

Kaip ir bendrovių atveju, tam tikrais atvejais kontrolei nustatyti gali pakakti vieno rodiklio; kitais atvejais kontrolę gali rodyti keli atskiri rodikliai, juos naudojant kartu.

<...>

2.130 <...> Valdžios sektoriaus kontroliuojamos ne rinkos namų ūkiams paslaugas teikiančios ne pelno institucijos priskiriamos valdžios sektoriui (S.13).

<...>“

- 7 Reglamento (EB) Nr. 549/2013 A priedo 3 skyriaus 3.31 dalyje nustatyta:

„<...>

Jei [privačioji ne pelno institucija (NPI)] yra ne rinkos gamintojas, ji priskiriama namų ūkiams paslaugas teikiančių NPI sektoriui, išskyrus tuos atvejus, jei ją kontroliuoja valdžios sektorius. Tokiu atveju privačioji NPI priskiriama valdžios sektoriui.

<...>“

- 8 Šio priedo 4 skyriuje „Paskirstomieji sandoriai“ yra 4.125 ir 4.126 dalys, kuriose numatyta:

„Einamieji pervedimai namų ūkiams paslaugas teikiančioms ne pelno institucijoms (D.751)

4.125 *Apibrėžtis:* Einamiesiems pervedimams namų ūkiams paslaugas teikiančioms ne pelno institucijoms priskiriamos visos savanoriškos įmokos (išskyrus palikimą), narystės mokesčiai ir finansinė parama, kurią namų ūkiams paslaugas teikiančios ne pelno institucijos gauna iš namų ūkių (įskaitant nerezidentų namų ūkius) ir, rečiau, iš kitų vienetų.

4.126 Einamiesiems pervedimams namų ūkiams paslaugas teikiančioms ne pelno institucijoms priskiriami:

- a) reguliarūs nario mokesčiai, kuriuos namų ūkiai moka profesinėms sąjungoms ir politinėms, sporto, kultūros, religinėms ir panašioms organizacijoms, priskiriamoms namų ūkiams paslaugas teikiančių ne pelno institucijų sektoriui;

<...>“

- 9 To paties priedo 20 skyriuje, skirtame valdžios sektoriaus sąskaitoms, yra 20.05, 20.13, 20.15, 20.17, 20.18, 20.29, 20.306, 20.309 ir 20.310 dalys. Pagal šias dalis:

„20.05 Valdžios sektorių (S.13) sudaro visi valdžios sektoriaus vienetai ir visos valdžios sektoriaus vienetų kontroliuojamos ne rinkos ne pelno institucijos (NPI). <...>

<...>

20.13 Ne pelno institucijos (NPI) priskiriamos valdžios sektoriaus vienetams, jei jos yra ne rinkos gamintojai ir jas kontroliuoja valdžios sektoriaus vienetai.

<...>

20.15 NPI kontrolė – gebėjimas nustatyti jos bendrąją veiklos politiką ar programą. Nustatant, ar valdžios sektorius kontroliuoja konkretų vienetą, viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis, taikomomis visiems tos ekonominės veiklos rūšies vienetams, nėra svarbi. Nustatant, ar NPI yra kontroliuojama valdžios sektoriaus, reikėtų atsižvelgti į šiuos penkis kontrolės rodiklius:

- a) pareigūnų skyrimas;
- b) kitos įgyvendinimo priemonės nuostatos, pvz., NPI įstatuose nurodyti įsipareigojimai;
- c) sutartiniai susitarimai;
- d) finansavimo mastas;
- e) galima rizika.

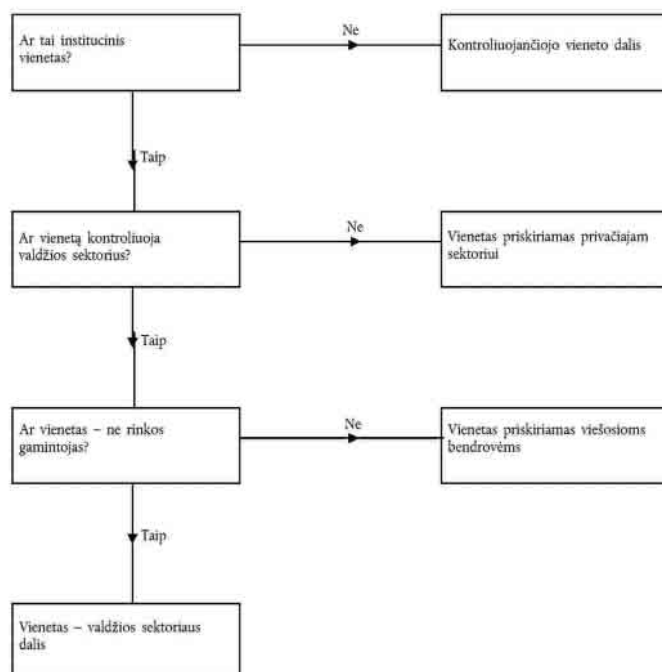
Kontrolėi nustatyti gali pakakti vieno rodiklio. Vis dėlto, jei daugiausia valdžios sektoriaus finansuojama NPI gali pakankamai lanksčiai nustatyti savo veiklos politiką ar programą, kaip minėta kituose rodikliuose, nelaikoma, kad ją kontroliuoja valdžios sektorius. Daugeliu atveju kontrolę nurodo keli rodikliai. Šiais rodikliais pagrįstas sprendimas iš esmės bus subjektyvus pobūdžio.

<...>

Kiti valdžios sektoriaus vienetai

20.17 Gali būti sudėtinga skirstyti prekių gamintojus ir paslaugų teikėjus, kurių veiklai turi įtakos valdžios sektoriaus vienetai. Jūs galima priskirti valdžios sektoriui arba, jei jie atitinka institucinių vienetų kriterijus, viešosioms bendrovėms. Tokiais atvejais naudojama ši sprendimų schema.

20.1 diagrama – Sprendimų medis

Viešojo sektoriaus [vykdoma] kontrolė

20.18 Vieneto kontrolė – gebėjimas nustatyti jo bendrąją veiklos politiką ar programą. <...>

<...>

Rinkos ir ne rinkos kriterijų atitikties patikrinimas

20.29 <...>

Gebėjimas vykdyti rinkos veiklą tikrinamas daugiausia taikant įprastą kiekybinį kriterijų (50 % kriterijus), naudojant pardavimo ir gamybos sąnaudų santykį (kaip nustatyta 20.30 ir 20.31 dalyse). Kad viešasis vienetas būtų priskirtas rinkos gamintojams, nuoseklų kelių metų laikotarpį bent 50 % jo sąnaudų turi būti padengiama pardavimu.

<...>

- 20.306 Visi viešajam sektoriui priskirti instituciniai vienetai yra vienetai rezidentai, kontroliuojami valdžios sektoriaus – tiesiogiai arba netiesiogiai viešojo sektoriaus vienetų kartu. Vieneto kontrolė yra gebėjimas nustatyti jo bendrąją veiklos politiką. Toliau aiškinama išsamiau.

<...>

Viešojo sektoriaus [vykdoma] kontrolė

- 20.309 Viešojo sektoriaus vieneto rezidento kontrolė – gebėjimas nustatyti jo bendrąją veiklos politiką. Kontrolė gali būti numatyta kaip tiesioginės vieno viešojo sektoriaus vieneto teisės arba kaip kolektyvinės daugelio vienetų teisės. Reikia atsižvelgti į šiuos kontrolės rodiklius:
- a) Teisės skirti, vetuoti arba pašalinti didžiąją dalį pareigūnų, direktorių valdybos ir pan. Teisių skirti, pašalinti, patvirtinti ar vetuoti didžiąją dalį vieneto valdybos pakanka, kad būtų nustatyta kontrolė. Tokias teises gali tiesiogiai turėti vienas valdžios sektoriaus vienetas arba netiesiogiai – valdžios sektoriaus vienetai kartu. Jei pirmą kartą skiriant pareigūnus kontrolė priklauso viešajam sektoriui, bet jis nekontroliuoja tolesnių pakeitimų, vienetas laikomas valdžios sektoriaus dalimi tol, kol didžioji dauguma direktorių paskirti viešajam sektoriui kontroliuojant.
 - b) Teisės skirti, vetuoti arba pašalinti pagrindinius darbuotojus. Jei bendrosios politikos kontrolę faktiškai nustato įtakingi valdybos nariai, pvz., vadovas, pirmininkas ir finansų direktorius, tada įgaliojimams skirti, vetuoti ar pašalinti šiuos darbuotojus suteikiama didesnė reikšmė.
 - c) Teisės skirti, vetuoti arba pašalinti didžiąją daugumą pagrindinių vieneto komiteto narių. Jei dėl esminių bendrosios politikos veiksmų, pvz., vyresniųjų pareigūnų darbo užmokesčio ir verslo strategijos, sprendžia pakomitečiai, kontrolė nustatoma pagal teises skirti, pašalinti ar vetuoti šių pakomitečių direktorius.
 - d) Nuosavybės teisė į didžiąją dalį balsavimo teisę suteikiančių akcijų. Paprastai pagal tai nustatoma kontrolė, jei sprendimai priimami vadovaujantis principu „viena akcija – vienas balsas“. Akcijas galima turėti tiesiogiai arba netiesiogiai, kai jos priklauso visiems valdžios sektoriaus vienetais kartu. Jei sprendimams priimti šis principas netaikomas, reikėtų išnagrinėti padėtį ir nustatyti, ar viešajam sektoriui priklauso didžioji balsų dauguma.
 - e) Teisės, nustatomos pagal specialiąsias akcijas ir pasirinkimo sandorius. „Aukštinės“ arba specialiosios akcijos anksčiau dažnai būdavo būdingos privatizuotoms bendrovėms ir kai kuriems specialios paskirties vienetais. Tam tikrais atvejais jomis viešojo sektoriaus vienetais suteikiama likutinių teisių ginti interesus; tokios teisės gali būti nuolatinės ar laikinos. Vien šių akcijų buvimas nepakanka kontrolei nustatyti, tačiau tokius atvejus reikia atidžiai išnagrinėti, ypač atkreipiant dėmesį į aplinkybes, kuriomis šiais įgaliojimais galima pasinaudoti. Jei šie įgaliojimai turi įtakos galiojančiai vieneto bendrajai politikai, į juos svarbu atsižvelgti priimant sprendimą dėl vieneto klasifikavimo. Kitais atvejais, kai šie įgaliojimai yra atsarginiai ir gali suteikti teisę kontroliuoti bendrąją politiką išimtinėmis aplinkybėmis ir pan., į juos neatsižvelgiama, jei jie neturi įtakos galiojančiai vieneto politikai, nors jei jais pasinaudojama, paprastai vienetas iš karto perklasifikuojamas. Tam tikrais atvejais panaši padėtis susiklosto, kai nustatomas viešojo sektoriaus vienetų akcijų įsigijimo pasirinkimo sandoris – tuomet reikia nuspręsti, ar įgaliojimai pasinaudoti pasirinkimo sandoriu veikia bendrąją vieneto politiką.
 - f) Kontrolės teisės, nustatomos pagal sutartinius susitarimus. Jei vienetas visą savo produkciją parduoda vienam viešojo sektoriaus vienetai ar jų grupei, sudaromos sąlygos dominuojančiai įtakai, kurią galima laikyti kontrole. Jei vienetas turi kitų klientų arba turi galimybę turėti kitų klientų, tada galima spręsti, kad to vieneto nekontroliuoja viešojo sektoriaus vienetai. Jei vieneto santykiai su ne viešojo sektoriaus klientais riboti dėl viešojo sektoriaus įtakos, tai laikoma viešojo sektoriaus kontrolės rodikliu.

- g) Kontrolės teisės, nustatomos pagal susitarimus ar leidimą skolintis. Skolindami skolintojai dažnai nustato su kontrole susijusias sąlygas. Jei viešasis sektorius nustato kontrolę skolindamas arba norėdamas sumažinti savo riziką pagal garantiją, ir ši kontrolė yra griežtesnė nei paprastai banko nustatoma privačiojo sektoriaus vienetui, tai laikoma kontrolės rodikliu. Jei norinčiam skolintis vienetui reikia viešojo sektoriaus leidimo, tai taip pat laikoma kontrolės rodikliu.
- h) Kontrolė pertekliniu reglamentavimu. Jei vieneto veikla reglamentuojama taip griežtai, kad faktiškai pagal tai nustatoma įmonės bendroji politika, tai laikoma tam tikro pobūdžio kontrole. Kai kuriais atvejais viešosios institucijos gali labai griežtai reglamentuoti kitų vienetų veiklą, visų pirma monopolijų ir privatizuotų komunalinių paslaugų bendrovių srityse, kai svarbus tų įmonių veiklos elementas – viešosios paslaugos. Galimi atvejai, kai reglamentuojama kita svarbi veikla, pvz., kainodara, net jei vieno bendrosios politikos kontrolę perimančio vieneto nėra. Panašiai, jei vienetas pasirenka pradėti ar tęsti veiklą labai reglamentuojamoje srityje, tai gali būti rodiklis, kad jis nėra kontroliuojamas.
- i) Kita. Kontrolė taip pat gali būti nustatoma pagal vieneto įstatuose reglamentuotus teisinius įgaliojimus ar teises, pvz., riboti veiklą, tikslus ir veikimo aspektus, tvirtinti biudžetą ar neleisti vienetui keisti įstatų, likviduotis, tvirtinti dividendus ar nutraukti ryšius su viešuoju sektoriumi. Jei vienetas yra visiškai arba beveik visiškai finansuojamas viešojo sektoriaus, laikoma, kad jis yra kontroliuojamas, jei tie finansavimo srautai kontroliuojami pakankamai griežtai, kad nulemtų bendrąją tos srities politiką.

20.310 Kiekvieną kartą klasifikuojant reikia atsižvelgti į konkrečias aplinkybes ir ne visi minėti rodikliai gali būti aktualūs konkrečiam atvejui. Kai kurių individualių rodiklių, pvz., pateiktų 20.309 dalies a, c ir d punktuose, užtenka, kad būtų nustatyta kontrolė. Kitais atvejais kontrolę gali rodyti keli atskiri rodikliai kartu.

<...>“

Italijos teisė

- 10 2003 m. rugpjūčio 19 d. *decreto legge n. 220* (Dekretas įstatymas Nr. 220, GURI Nr. 192, 2003 m. rugpjūčio 20 d.) 1 straipsnyje, pakeistame 2003 m. spalio 17 d. *legge n. 208* (Įstatymas Nr. 208, GURI Nr. 243, 2003 m. spalio 18 d.) 1 straipsniu, nustatyta:

„Respublika pripažįsta ir skatina nacionalinės sporto teisės savarankiškumą kaip tarptautinės sporto teisės, susijusios su Tarptautiniu olimpinio komitetu, išraišką. Sporto ir Respublikos teisės santykis reglamentuojamas remiantis savarankiškumo principu, išskyrus atvejus, kurie susiję su subjektyviais Respublikos teisės sistemos atvejais, susijusiais su sporto teise.“

- 11 1999 m. liepos 23 d. *decreto legislativo n. 242* (Įstatyminis dekretas Nr. 242; GURI Nr. 176, 1999 m. liepos 29 d., toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 242/1999) numato Italijos nacionalinio olimpinio komiteto (toliau – CONI) reorganizaciją. Šio įstatyminio dekreto 4 straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„[Nacionalinių sporto] federacijų, apibrėžtų kaip olimpinio sporto šakų dalis, atstovai turi atstovauti daugumai balsuojančiųjų CONI.“

- 12 Įstatyminio dekreto Nr. 242/1999 15 straipsnio 1–6 dalyse, susijusiose su nacionalinėmis sporto federacijomis ir asocijuotosiomis sporto federacijomis, nustatyta:

„1. Nacionalinės sporto federacijos ir asocijuotosios sporto federacijos vykdo sportinę veiklą laikydamosi [Tarptautinio olimpinio komiteto], tarptautinių federacijų ir CONI sprendimų ir instrukcijų, taip pat atsižvelgdamos į tam tikrų veiklos rūšių, nurodytų CONI įstatuose, viešąjį pobūdį. Jose dalyvauja sporto bendrovės ir asociacijos, numatytos nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotųjų sporto federacijų įstatuose, kiek tai susiję su šia konkrečia veikla, taip pat individualūs nariai.

2. Nacionalinės sporto federacijos ir asocijuotosios sporto federacijos yra asociacijos, turinčios pagal privatinę teisę įsteigto juridinio asmens statusą. Jos nesiekia pelno ir joms taikomos, jeigu nėra aiškių šio dekreto nuostatų, Civilinio kodekso ir dėl jo įgyvendinimo priimtos nuostatos.

3. Nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotųjų sporto federacijų balansus kiekvienais metais tvirtina federalinė administracinė įstaiga, o jiems pritaria CONI nacionalinė komisija. Jei federacijos ar asocijuotosios federacijos auditorių nuomonė yra neigiama arba nėra CONI nacionalinės komisijos patvirtinimo, bendrovių ir asociacijų asamblėja turi būti sušaukta, kad galėtų priimti sprendimą dėl balanso patvirtinimo.

4. Asamblėja, išrinkusi valdymo organus, tvirtina administracinės įstaigos biudžeto orientacines programas, kurias asamblėja kontroliuoja kiekvieno ketverių metų laikotarpio pabaigoje, ir įgaliojimus, dėl kurių jos buvo patvirtintos.

5. Nacionalines sporto federacijas ir asocijuotąsias sporto federacijas sporto tikslais pripažįsta Nacionalinė taryba.

6. Naujoms nacionalinėms sporto federacijoms ir asocijuotosioms sporto federacijoms pagal privatinę teisę įsteigto juridinio asmens statuso pripažinimas suteikiamas pagal [*decreto del Presidente della Repubblica n. 361* (2000 m. vasario 10 d. Respublikos prezidento dekretas Nr. 361)] sporto tikslais jį iš anksto pripažinus Nacionalinei tarybai.“

- 13 Įstatyminio dekreto Nr. 242/1999 16 straipsnyje nustatyta:

„Nacionalines sporto federacijas ir asocijuotąsias sporto federacijas reglamentuoja įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, remiantis vidaus demokratijos principu, visų dalyvavimu sporto veikloje vienodomis sąlygomis principu ir pagal nacionalinę ir tarptautinę sporto teisę.“

- 14 CONI įstatų 6 straipsnio, susijusio su CONI nacionaline taryba, 1 dalyje nustatyta:

„Nacionalinė taryba, kuri yra aukščiausia institucija, atstovaujanti Italijos sportui, skleidžia olimpinę idėją, užtikrina veiklą, būtiną olimpiniam pasiruošimui, reglamentuoja ir koordinuoja nacionalinę sporto veiklą ir harmonizuoja nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotųjų sporto federacijų veiksmus.“

- 15 CONI įstatų 6 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Pagal Olimpinės chartijos 29 taisyklės 3 punktą daugumą balsų turi sudaryti nacionalinių sporto federacijų, priklausančių įvairioms tarptautinėms federacijoms, kurios administruoja olimpinį žaidynių programoje esančias sporto šakas, atstovų balsai.“

16 CONI įstatų 6 straipsnio 4 dalis išdėstyta taip:

„Nacionalinė taryba:

<...>

- b) nustato pagrindinius principus, kurių turi būti laikomasi siekiant pripažinimo sporto tikslais nacionalinių sporto federacijų, asocijuotųjų sporto federacijų, sporto skatinimo subjektų, viešajam sektoriui priklausančių asociacijų, sporto asociacijų ir bendrovių įstatuose, ir priima Sporto teisingumo kodeksą, kurio turi laikytis visos nacionalinės sporto federacijos ir asocijuotosios sporto federacijos;
- c) sprendžia dėl sprendimų pripažinti sporto tikslais nacionalines sporto federacijas, asocijuotąsias sporto federacijas, sporto skatinimo subjektus, viešajam sektoriui priklausančias asociacijas pagal įstatuose nustatytus kriterijus, taip pat šiuo tikslu atsižvelgdama į sporto atstovavimą ir olimpinį pobūdį, galimą [Tarptautinio olimpinio komiteto] pripažinimą ir sporto disciplinos tradicijas;

<...>

- e) nustato CONI vykdomos nacionalinių sporto federacijų, asocijuotųjų sporto federacijų ir – sporto srityje – sporto skatinimo subjektų kontrolės kriterijus ir tvarką;
- e1) siekiant užtikrinti reguliarių sporto čempionatų organizavimą, nustato federacijų vykdomos [asocijuotųjų] sporto bendrovių kontrolės kriterijus ir tvarką, taip pat CONI kontrolės kriterijus ir tvarką, jei paaiškėja, kad nacionalinės sporto federacijos kontrolės nevykdo;

<...>

- f1) nacionalinės komisijos siūlymu priima sprendimus dėl nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotųjų sporto federacijų priežiūros, jei valdymo organai padaro šiurkščių valdymo ar sporto teisės pažeidimų arba jei nustatyta, kad jie negali funkcionuoti, arba negarantuojama, kad nacionalinės sporto varžybos bus rengiamos ir vykdomos tinkamomis sąlygomis;

<...>“

17 CONI įstatų 7 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su CONI nacionaline komisija, nustatyta:

„Nacionalinė komisija yra CONI administracinės veiklos valdymo, įgyvendinimo ir kontrolės institucija; ji kontroliuoja nacionalines sporto federacijas ir asocijuotąsias sporto federacijas, taip pat per jas – jų vidaus veiklą ir sporto skatinimo subjektus.“

18 CONI įstatų 7 straipsnio 5 dalis išdėstyta taip:

„Nacionalinė komisija:

<...>

- e) remdamasi Nacionalinės tarybos nustatytais kriterijais ir tvarka, kontroliuoja nacionalines sporto federacijas, kiek tai susiję su viešais aspektais ir, visų pirma, reguliarių varžybų organizavimu, olimpinio pasirengimu, aukšto lygio sportinės veiklos ir suteiktos finansinės paramos naudojimu, ir nustato finansinės paramos skyrimo federacijoms kriterijus;

<...>

f) siūlo Nacionalinei tarybai prižiūrėti nacionalines sporto federacijas arba asocijuotąsias sporto federacijas, jei valdymo organai padaro šiurkščių valdymo ar sporto teisės pažeidimų arba jei nustatyta, kad jie negali funkcionuoti, arba jei nacionalinės sporto federacijos nepriėmė reglamentuojančių procedūrų, arba prižiūrėti kompetentingus vidaus organus, kad būtų užtikrinta, jog nacionalinės sporto varžybos bus rengiamos ir vykdomos tinkamomis sąlygomis;

<...>

g2) tvirtina nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotųjų sporto federacijų veiklos biudžetą, atitinkamas programas ir metinį balansą;

<...>

h1) skiria auditorius, atstovaujančius CONI nacionalinėse sporto federacijose ir asocijuotosiose sporto federacijose ir CONI regioniniuose komitetuose;

<...>

l) tvirtina sporto tikslais nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotųjų sporto federacijų įstatų, įstatų įgyvendinimo taisykles, sporto teisingumo taisykles ir antidopingo taisykles, įvertindama jų atitiktį įstatymams, CONI įstatams, pagrindiniams principams, Nacionalinės tarybos nustatytoms instrukcijoms ir kriterijams, prireikus per 90 dienų nusiunčia juos nacionalinėms sporto federacijoms ir asocijuotosioms sporto federacijoms, kad būtų padaryti būtini pakeitimai;

<...>“

19 CONI įstatų 20 straipsnio 4 dalyje išdėstyta:

„Nacionalinės sporto federacijos vykdo sporto veiklą ir atitinkamą skatinimo veiklą pagal [Tarptautinio olimpinio komiteto] ir CONI sprendimus ir instrukcijas, taip pat atsižvelgdamos į tam tikrą tos veiklos aspektų viešąjį pobūdį. Pagal sporto teisę nacionalinėms sporto federacijoms, kontroliuojamoms CONI, suteikiamas techninis, organizacinis ir valdymo savarankiškumas.“

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

20 Italijoje FIG ir FISE yra nacionalinės sporto federacijos, įsteigtos kaip juridinio asmens statusą turinčios ne pelno asociacijos. Tai yra pagal privatinę teisę įsteigti juridiniai asmenys, kuriuos iš esmės reglamentuoja Italijos civilinio kodekso nuostatos.

21 2016 m. rugsėjo 30 d. *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (Italijos Respublikos oficialusis leidinys) paskelbtame sprendime ISTAT įtraukė FIG ir FISE į 2016 m. ISTAT sąrašą.

22 Tuo tikslu taikydamas 2010 m. ESS nuostatas, ISTAT iš pradžių nusprendė, remdamasis „gamintojo / ne gamintojo“ kriterijumi, numatytu, visų pirma, Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.29 dalyje, kad šios dvi federacijos yra ne rinkos instituciniai vienetai. Siekdamas nustatyti, ar šie vienetai pagal šio reglamento A priedo 2.130 ir 3.31 dalis turėjo būti priskirti prie ne namų ūkiams paslaugas teikiančių ne pelno institucijų sektoriaus, ar prie valdžios sektoriaus, ISTAT patikrino, ar FIG ir FISE yra valdžios sektoriaus kontroliuojamos.

23 ISTAT nusprendė, kad toks buvo šių dviejų federacijų atvejis, nes, nors jos turėjo tam tikrą sprendimų priėmimo savarankiškumą, jos neturėjo visiškos apsisprendimo teisės, atsižvelgiant į CONI vykdomos jų valdymo kontrolės esminį pobūdį. Šią didelę įtaką rodo įvairūs rodikliai, įskaitant CONI gebėjimą pripažinti federacijas sporto tikslais, patvirtinti jų įstatus, biudžetą ir balansą, kontroliuoti federacijas,

kiek tai susiję su viešaisiais aspektais (varžybos, olimpinis pasiruošimas ir kt.), ir tam tikrais atvejais, kai yra rimtų pažeidimų, nacionalinėms sporto federacijoms skirti administracinę priežiūrą. Taip pat ISTAT nusprendė, kad FIG ir FISE narių mokesčiai turi būti laikomi parafiskaline viešąja parama, be to, šios federacijos gavo viešąjį finansavimą, mokamą CONI, kuris laiko atžvilgiu buvo stabilus ir jį griežtai kontroliavo CONI.

- 24 2016 m. lapkričio 29 d. ir gruodžio 7 d. atitinkamai FIG ir FISE pareiškė ieškinius prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme, – *Corte dei conti* (Audito Rūmai, Italija), siekdamas panaikinti ISTAT sprendimą jas įtraukti į 2016 m. ISTAT sąrašą. Jos visų pirma mano, kad ISTAT neteisingai taikė 2010 m. ESS nuostatas ir neteisingai manė, jog joms buvo taikoma viešojo sektoriaus [vykdoma] kontrolė, kurią vykdė CONI.
- 25 Nustatęs, kad FIG ir FISE veikla nėra rinkos pobūdžio ir kad šios federacijos yra ne pelno institucijos, kaip tai suprantama pagal 2010 m. ESS, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad pagrindinių bylų šalys nesutaria dėl „viešojo sektoriaus [vykdomos] kontrolės“ sąvokos aiškinimo ir būtent dėl trijų kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalį, kad būtų galima nustatyti, ar sporto federacija, kaip NPI, turi būti laikoma kontroliuojama viešojo sektoriaus ir todėl priklausančia valdžios sektoriui.
- 26 Dėl visų pirma neigiamo kriterijaus, esančio šios dalies antrame sakinyje, pagal kurį „viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis, taikomomis visiems tos ekonominės veiklos rūšies vienetams“, nėra svarbi nustatant, ar valdžios sektorius kontroliuoja konkretų vienetą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad ši formulė gali būti suprantama plačiai ir pagrindinėse bylose apimti tiek CONI įgaliojimus parengti sportą reglamentuojančias gaires, tiek pripažinti federacijas sporto tikslais. Jei šie įgaliojimai būtų laikomi „viešąja kontrole bendromis taisyklėmis“, jie nebūtų svarbūs nusprendžiant, kad CONI kontroliuoja FIG ir FISE.
- 27 Dėl kito kriterijaus, pagal kurį NPI vykdoma valdžios sektoriaus kontrolė apibrėžiama kaip „[valdžios sektoriaus] gebėjimas nustatyti jos bendrąją veiklos politiką ar programą“, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad ši formulė gali būti suprantama dviem skirtingais būdais. Remiantis pradiniu aiškinimu, kaip matyti iš Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 1.36 ir 20.15 dalių, kontrolė gali būti suprantama kaip valdžios sektoriaus galėjimas nustatyti institucinio vieneto bendrąją veiklos politiką ar programą, t. y. galėjimas vykdyti, riboti ir sąlygoti šio vieneto konkretų bendrą valdymą, išskyrus paprastos formalios ir išorės stebėsenos gebėjimus. Pagal antrą aiškinimą kontrolė suprantama plačiai ir apima formalios ir išorės stebėsenos gebėjimus, pavyzdžiui, balanso patvirtinimo, auditorių paskyrimo ar įstatų patvirtinimo įgaliojimus.
- 28 Galiausiai, kalbėdamas apie Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies d punkte nurodytą kriterijų, susijusį su „finansavimo mastu“, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad FIG ir FISE 30 % finansavimo gauna iš CONI, o šių federacijų narių mokesčiai sudaro daugiau nei 50 % kiekvienos iš jų pajamų. Tokiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar galima atsižvelgti į šiuos mokesčius pagal finansavimo kriterijų ir ar jie turi būti laikomi viešais, ar privačiais finansavimo šaltiniais.
- 29 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad vertinant finansavimo mastą turėtų būti galima atsižvelgti į atitinkamų federacijų narių mokesčius, bet tokiu atveju jie turi būti laikomi „ne abipusio pobūdžio privačiais mokėjimais“, kurie negali būti prilyginami pajamoms iš viešojo finansavimo. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad jei tokie mokesčiai turėtų būti laikomi „parafiskaline valstybės parama“, nes tai, kaip teigia ISTAT, yra viešieji pervedimai, sudarantys CONI kiekvienai federacijai užtikrintą finansavimo srautą, būtų nustatytas naujas kontrolės rodiklis, nenumatytas 2010 m. ESS. Kaip teigia šis teismas, jeigu būtų laikomasi jo aiškinimo, būtų galima manyti, kad FIG ir FISE dėl savo narių privataus pobūdžio mokesčių įgijo

svarbų finansavimo iš savo lėšų gebėjimą, kuris leidžia joms lanksčiai nustatyti savo bendrąją veiklos politiką ar programą ir dėl kurio būtų išvengta bet kokios CONI vykdomos viešojo sektoriaus kontrolės, nepaisant to, kad 30 % jų finansavimo sudarė CONI finansavimas.

30 Šiomis aplinkybėmis *Corte dei conti* (Audito Rūmai) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar sąvoka „viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis, taikomomis visiems tos ekonominės veiklos rūšies vienetams“, numatyta Reglamento <...> 549/2013 [A priedo 20.15 dalyje], turi būti suprantama plačiai – kaip apimanti ir sportą reglamentuojančių gairių parengimo įgaliojimus (vadinamuosius „soft law“), ir įstatyme numatytus pripažinimo įgaliojimus teisinio subjektiškumo įgijimo ir veikimo sporto sektoriuje tikslais, kai abiejų rūšių įgaliojimai paprastai priskirtini visoms Italijos nacionalinėms sporto federacijoms?
2. Ar bendras kontrolės rodiklis, numatytas Reglamento <...> Nr. 549/2013 [A priedo 20.15 dalyje] („gebėjimas nustatyti bendrąją veiklos politiką ar programą“), turi būti suprantamas iš esmės kaip gebėjimas vadovauti, prižiūrėti ir riboti ne pelno vienetų valdymo veiklą, o gal jį galima suprasti ne techniškai – kaip apimančią išorės priežiūros įgaliojimus, išskyrus tuos, kuriuos apibrėžia specialūs kontrolės rodikliai [Reglamento Nr. 549/2013 A priedo] 20.15 dalies a–e punktuose (kaip įgaliojimai patvirtinti biudžetą, paskirti auditorius, patvirtinti įstatus ir tam tikros rūšies reglamentus, sportą reglamentuojančių gairių parengimo įgaliojimai ar pripažinimo sporto tikslais įgaliojimai)?
3. Ar remiantis Reglamento <...> Nr. 549/2013 [A priedo 20.15, 4.125 ir 4.126 dalimis] galima atsižvelgti į nario mokesčius nustatant viešojo sektoriaus vykdomos kontrolės egzistavimą? Ar didelė minėtų mokesčių suma kartu su kitomis nuosavomis pajamomis gali patvirtinti, kad, atsižvelgiant į šį atvejį, ne pelno vienetas geba lanksčiai savarankiškai priimti sprendimus?“

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

- 31 Pagrindinės bylos susijusios su klausimu, ar du Italijos ne rinkos instituciniai vienetai, kurių organizacinė forma yra NPI, t. y. FIG ir FISE, turi būti laikomi kontroliuojamais valdžios sektoriaus, t. y. CONI, tam, kad juos būtų galima priskirti prie valdžios sektoriaus arba prie namų ūkiams paslaugas teikiančių ne pelno institucijų sektoriaus pagal 2010 m. ESS taisykles.
- 32 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 549/2013 1 ir 3 konstatuojamųjų dalių ir A priedo 1.01 ir 1.19 dalių, 2010 m. ESS nustatoma pagrindinė sistema, skirta tiek Sąjungos piliečių, tiek pačios Sąjungos poreikiams, kad valstybės narės galėtų parengti savo sąskaitas. Tai turi būti rengiama pagal vienodus ir vienodai aiškinamus principus, kad būtų galima palyginti rezultatus.
- 33 2010 m. ESS apskaitos tikslais bet kuris institucinis vienetas, apibrėžtas Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 1.57 ir 2.12 dalyse, kaip ekonominis vienetas, kuris atlikdamas pagrindinę funkciją turi teisę savarankiškai priimti sprendimus, turi būti priskiriamas prie vieno iš šešių pagrindinių sektorių, nurodytų šio reglamento A priedo 1.34 dalyje, t. y. prie namų ūkių, valdžios, finansinių bendrovių, nefinansinių bendrovių, namų ūkiams paslaugas teikiančių NPI ar likusio pasaulio sektorių.
- 34 Siekiant patikrinti, kuriam sektoriui priklauso institucinis vienetas rezidentas, kuris nėra namų ūkis, kaip NPI, būtina nustatyti, ar jis yra rinkos ar ne rinkos gamintojas taip, kad būtų galima atskirti vienetus, kurie turi būti priskiriami prie bendrovių, kurių ten neturi būti. Kalbant apie ne rinkos

vienetus, reikia nustatyti, ar juos kontroliuoja valdžios sektorius, ar ne. Jei taip, ne rinkos vienetas priskiriamas prie valdžios sektoriaus, o jei ne, jis bus klasifikuojamas kaip teikianti paslaugas namų ūkiams NPI. Ši klasifikavimo metodika visų pirma kyla bendrai iš Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 1.35, 2.34, 2.130, 3.31, 20.05, 20.13 ir 20.17 dalių.

- 35 Bendra sąvoka „kontrolė“ panašiai apibrėžta Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 1.36, 20.15, 20.18, 20.306 ir 20.309 dalyse kaip gebėjimas ar galėjimas nustatyti vieneto bendrąją veiklos politiką ar programą. Šio priedo 20.309 dalyje, kuri yra to priedo 20 skyriaus dalis, skirta viešajam sektoriui, kurio, be kita ko, dalis yra valdžios sektorius ir jo kontroliuojami vienetai, nurodyti devyni bendrieji kontrolės rodikliai, leidžiantys nustatyti, ar vienetas rezidentas gali būti laikomas kontroliuojamu valdžios sektoriaus, kad galėtų būti priskirtas prie viešojo sektoriaus, atsižvelgiant į tai, kad pagal šio priedo 20.310 dalį kai kurie iš šių rodiklių konkrečiais atvejais gali būti nereikšmingi.
- 36 Šiuo klausimu reikėtų pažymėti, kad Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalyje pateikta „viešojo sektoriaus vieneto rezidento kontrolės“ sąvokos apibrėžtis turėtų būti taikoma bet kuriam instituciniam vienetui, neatsižvelgiant į jo teisinę formą.
- 37 Reglamento (EB) Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalyje konkrečiai kalbama apie valdžios sektoriaus vykdomą NPI kontrolę. Pagal to reglamento A priedo 20.15 dalies pirmą sakinį „NPI kontrolė – gebėjimas nustatyti jos bendrąją veiklos politiką ar programą“. Nors teigiama, kad vien tik viešojo sektoriaus vykdoma kontrolė bendromis taisyklėmis, taikomomis visiems tos ekonominės veiklos rūšies vienetais, neleidžia nuspręsti, kad yra kontrolė, šia nuostata nustatomi penki kontrolės rodikliai, į kuriuos reikia atsižvelgti siekiant nustatyti, ar NPI kontroliuoja viešasis sektorius. Šie penki rodikliai taip pat išvardyti Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalyje su redakciniais pakeitimais, priklausomai nuo kalbinių versijų. Reikia manyti, kad atsižvelgiant į tai, kad šio priedo 2.39 ir 20.15 dalyse nagrinėjamas tas pats klausimas ir siekiama to paties tikslo, t. y. apibrėžti kontrolės rodiklius, taikomus NPI, nepaisant redakcinių skirtumų jie turi būti aiškinami bendrai ir laikomi viena ir ta pačia nuostata.
- 38 Be to, reikia konstatuoti, kad kadangi Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalyje apibrėžta kontrolės sąvoka siekiant apibrėžti viešojo sektoriaus ribas bendrai, o bendra 2.39 ir 20.15 dalių nuostata apibrėžia tą pačią sąvoką siekiant atskirti NPI, kurios priklauso viešajam sektoriui, nuo tų, kurios nepriklauso, šiomis dviem apibrėžtimis taip pat siekiama to paties tikslo ir jos, kiek tai susiję su NPI, gali būti taikomos tam pačiam vienetui. Todėl reikia nuspręsti, kad šios dvi nuostatos yra papildomos, ir jas taikyti kartu, darniai siekiant nustatyti, ar vienetas priskirtinas prie viešojo, ar privačiojo sektoriaus, taigi, kalbant apie NPI, ar ji priskiriama prie valdžios sektoriaus pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 3.31 ir 20.13 dalių bendras nuostatas, o gal ji yra namų ūkiams paslaugas teikianti NPI.
- 39 Todėl nagrinėjant prejudicinius klausimus reikia išanalizuoti Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 ir 20.15 dalių nuostatą, kuri visų pirma taikoma NPI, o šią analizę užbaigti remiantis bendrai taikoma nuostata, pateikta to paties priedo 20.309 dalyje.

Dėl pirmojo klausimo

- 40 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia iš esmės sužinoti, kaip reikia aiškinti sąvoką „viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis, taikomomis visiems tos ekonominės veiklos rūšies vienetais“, numatytą Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalyje.
- 41 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia dėl šios nuostatos aiškinimo visų pirma atsižvelgiant į CONI gebėjimus pripažinti nacionalines sporto federacijas ir priimti joms skirtas jų vykdomą sporto veiklą reglamentuojančias gaires.

- 42 Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies antras sakinys išdėstytas taip: „Nustatant, ar valdžios sektorius kontroliuoja konkretų vienetą, viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis, taikomomis visiems tos ekonominės veiklos rūšies vienetams, nėra svarbi.“
- 43 Iš šios nuostatos formuluotės aišku, kad šia nuostata siekiama neįtraukti į sąvoką „kontrolė“ viešojo sektoriaus vieneto vykdomos kontrolės, kuria siekiama nustatyti ar taikyti taisykles, skirtas užtikrinti, kad visiems atitinkamos ekonominės veiklos rūšies vienetams bus taikomos bendros, plačios ir abstrakčios taisyklės ar bendrosios gairės.
- 44 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagrindinėse bylose Įstatyminio dekreto Nr. 242/1999 16 straipsnis, kuriame numatyta, kad nacionalinės sporto federacijas reglamentuoja įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, remiantis vidaus demokratijos principu, visų dalyvavimo sportinėje veikloje vienodomis sąlygomis ir laikantis nacionalinės ir tarptautinės sporto teisės principu, yra tokia viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies antrą sakinį, kuri nėra reikšminga siekiant nuspręsti, ar valdžios sektorius vykdo atskiro vieneto kontrolę.
- 45 Dėl šioje nuostatoje numatytos išimties taikymo srities pažymėtina, kad ją reikia aiškinti atsižvelgiant į šioje nuostatoje numatytus specialius kontrolės rodiklius, taip pat į kitas reikšmingas Reglamento Nr. 549/2013 A priedo nuostatas, būtent šio priedo 20.309 dalį, minėtą šio sprendimo 38 punkte.
- 46 Viena vertus, kontrolės rodiklis, susijęs su „nuostatomis dėl įgyvendinimo priemonių“ ir „kitomis įgyvendinimo priemonės nuostatomis, pvz., NPI įstatuose nurodytais išipareigojimais“, atitinkamai numatytomis Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies b punkte ir 20.15 dalies b punkte, skaitomuose kartu su atitinkama šio priedo 20.309 dalies i punkto dalimi, kuri taip pat taikoma NPI, leidžia nustatyti kontrolės egzistavimo galimybę, kai atitinkamą NPI tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuojančioje įstatymo ar kito teisės akto nuostatoje arba jos įstatuose numatyti teisiniai valdžios sektoriaus gebėjimai ar teisės, jam suteiktos teisinės kompetencijos arba nustatytos pareigos NPI šios valdžios įstaigos atžvilgiu taip, kad nustatoma šios NPI bendroji veiklos politika ar programa.
- 47 Visų pirma reikia konstatuoti, kad šis rodiklis leidžia nustatyti kontrolės egzistavimo galimybę, kai tai pačiai veiklos sričiai priklausančią NPI tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuojančioje įstatymo ar kito teisės akto nuostatoje valdžios sektoriui suteikiama kompetencija priimti ar taikyti reglamentavimą, kuris, neatsižvelgiant į jo bendrą ar detalų pobūdį, gali daryti lemiamą įtaką atitinkamų NPI bendrajai veiklos politikai ar programai ar jas įpareigoti laikytis tokio reglamentavimo.
- 48 Kita vertus, primintina, kad Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalies h punkte reglamentuojamas „kontrolės pertekliniu reglamentavimu“ klausimas. Pagal šią nuostatą, „jei vieneto veikla reglamentuojama taip griežtai, kad faktiškai pagal tai nustatoma įmonės bendroji politika, tai laikoma tam tikro pobūdžio kontrole“, „viešosios institucijos gali labai griežtai reglamentuoti kitų vienetų veiklą“ tam tikrais atvejais. Iš šios nuostatos taip pat matyti, kad reglamentavimas, kuris, neatsižvelgiant į jo bendrą ar detalų pobūdį, yra pakankamai invazinis, kad galėtų *de facto* nustatyti vieneto ar net visų tos pačios veiklos srities vienetų bendrąją veiklos politiką ar programą, gali būti laikomos kontrolės rodikliu.
- 49 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar CONI, atsižvelgiant į jo gebėjimus pripažinti nacionalines sporto federacijas, kaip antai FIG ir FISE, ir priimti joms skirtas jų vykdomą sporto veiklą reglamentuojančias gaires, viena vertus, priima ar taiko taisykles, skirtas užtikrinti, kad visoms nacionalinėms sporto federacijoms neišskiriant ir vienodai būtų taikomos bendros, plačios ir abstrakčios taisyklės ar bendrosios gairės, ir, kita vertus, reglamentuodamas per daug nesikiša ir nediktuoja šių federacijų ar kai kurių iš jų bendrosios veiklos politikos ar programos. Jei taip būtų, tie gebėjimai nebūtų svarbūs nustatant, ar egzistuoja FIG ir FISE kontrolė.

- 50 Rašytinėse pastabose ir per Teisingumo Teismo posėdį Europos Komisija teigė, kad CONI gebėjimai pripažinti nacionalines sporto federacijas faktiškai sukuria monopolinę padėtį aptariamose sporto šakos sektoriuje, nes, pripažintos sporto tikslais, šios federacijos veikia kaip monopolininkės atitinkamame sporto sektoriuje. Iš to Komisija daro išvadą, kad CONI pripažinimo gebėjimai nepatenka į sąvoką „viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies antrą sakinį. Be to, Komisija mano, kad veikiant sektoriuje, kuriam būdinga monopolinė padėtis, CONI gebėjimai priimti nacionalinėms sporto federacijoms skirtas sporto veiklą reglamentuojančias gaires įgyvendinami „viešojo sektoriaus kontrolės“ forma, kaip tai suprantama pagal šio reglamento A priedo 20.309 dalies h punktą, t. y. „gali labai griežtai reglamentuoti kitų vienetų veiklą“ sektoriuje, kuriam būdinga monopolinė padėtis.
- 51 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalies h punktą „kai kuriais atvejais viešosios institucijos gali labai griežtai reglamentuoti kitų vienetų veiklą, visų pirma monopolijų ir privatizuotų komunalinių paslaugų bendrovių srityse, kai svarbus tų įmonių veiklos elementas – viešosios paslaugos“. Todėl ši nuostata numato, be kita ko, atvejį, kai valdžios institucijos reglamentuoja vieneto, dėl kurio kyla viešojo sektoriaus vykdomos kontrolės klausimas, monopolinę veiklą.
- 52 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad iš esmės, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, CONI pripažinimo gebėjimas gali būti viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis, kaip tai suprantama pagal apibrėžtį, primintą šio sprendimo 43 punkte. Iš tiesų, viena vertus, CONI taiko bendrąsias taisykles, taikomas bet kuriam vienetui, pageidaujantiems „pripažinimo sporto tikslais“, t. y. Įstatyminio dekreto Nr. 242/1999 15 straipsnio 5 ir 6 dalis, ir, kita vertus, CONI pripažinimas yra tik pirmas etapas, nes visos nacionalinės sporto federacijos pripažįstamos vienodai pagal galiojančias Italijos taisykles ir tvarką, šiuo atveju – 2000 m. vasario 10 d. Respublikos prezidento dekretą Nr. 361. Tai, kad nacionalinės sporto federacijos po pripažinimo savo sporto šakoje užima monopolinę padėtį, t. y. kad vieša sporto veikla, būtent jos formalus, oficialus ir atstovaujamasis vykdymas, priklauso jų išimtinėi valdžiai, nėra svarbu, atsižvelgiant į šio sprendimo 43 punkte pateiktą apibrėžtį. Iš tiesų, tokios monopolijos sukūrimas, kiek tai susiję su viešu sporto veiklos vykdymu, nepatenka į tokios veiklos pripažinimo kaip tokios sritį, ir tai nėra valdžios sektoriaus kontrolė, tai yra tik pasekmė, automatiškai kylanti iš įgaliojimų ir kontrolės vykdymo, nes tokio pobūdžio sporto aspekto perdavimas tam tikram vienetui neišvengiamai reiškia, kad jis turi tokią apibrėžtos apimties monopolinę padėtį.
- 53 Tokiu atveju vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įsitikinti, kad atsižvelgiant į *de facto* monopoliją, kurią, atrodo, turi nacionalinės sporto federacijos sporto disciplinose, už kurias jos atitinkamai atsakingos, CONI vėliau visų pirma dėl gebėjimų priimti nacionalinėms sporto federacijoms skirtas sporto veiklą reglamentuojančias gaires negali „labai griežtai reglamentuoti kitų vienetų veiklos“, kaip tai suprantama pagal kontrolės rodiklius, numatytus Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies b punkte, 20.15 dalies b punkte ir 20.309 dalies h punkte, kas jam leistų praktiškai diktuoti šių federacijų bendrąją veiklos politiką ar programą.
- 54 Atsižvelgiant į tai, kas minėta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies antrame sakinyje numatyta sąvoka „viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis, taikomomis visiems tos ekonominės veiklos rūšies vienetams“ turi būti aiškinama taip, kad ji apima bet kokią viešojo sektoriaus vieneto, kuris nustato ar taiko taisykles, skirtas užtikrinti, kad visiems atitinkamos veiklos srities vienetams neišskiriant būtų taikomos bendros, plačios ir abstrakčios taisyklės ar bendrosios gairės ir kad tokios taisyklės pagal savo „perteklinį“ pobūdį ar esmę, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalies h punktą, negalėtų faktiškai diktuoti atitinkamos veiklos srities vienetų bendrosios veiklos politikos ar programos, kontrolę.

Dėl antrojo klausimo

- 55 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, kaip reikia aiškinti sąvoką „gebėjimas nustatyti bendrąją veiklos politiką ar programą“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies pirmą sakinį.
- 56 Kalbant konkrečiau, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nori sužinoti, kaip ši sąvoka turi būti aiškinama atsižvelgiant į įvairius viešojo sektoriaus vieneto, kaip CONI, gebėjimus, susijusius su nacionalinėmis sporto federacijomis. Šiuo atžvilgiu jis pažymi, kad yra linkęs manyti, kad sąvoka „gebėjimas nustatyti [institucinio vieneto, kaip NPI] bendrąją veiklos politiką ar programą“ turi būti suprantama kaip valdžios sektoriaus galėjimas „vykdyti, riboti ir sąlygoti institucinio vieneto konkretų bendrą valdymą. Todėl kontrolė būtų vykdoma tik esant veiksmingam ir konkrečiam viešojo subjekto <...> gebėjimui dalyvauti kontroliuojamo vieneto valdyme.“
- 57 Kaip priminta šio sprendimo 37 punkte, Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad „NPI kontrolė – gebėjimas nustatyti jos bendrąją veiklos politiką ar programą“. Šio reglamento A priedo 2.39 dalyje ir 20.15 dalies trečiame sakinyje nurodyti penki kontrolės rodikliai, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant, ar viešasis sektorius kontroliuoja NPI.
- 58 Šiuo klausimu primintina, kad iš Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies penkto sakinio formuluotės, kurioje nurodomas galėjimas pakankamai lanksčiai nustatyti NPI bendrąją veiklos politiką ar programą, aišku, kad sąvoka „gebėjimas“ neturi būti suprantama kaip ribojanti ir formali, bet, kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, turi būti suprantama bendrai kaip „gebėjimas“, „galimybė“ ar „sugebėjimas“. Be to, šis aiškinimas yra paremtas įvairiomis Reglamento Nr. 549/2013 A priedo dalių, susijusių su „kontrolės“ sąvokos apibrėžtimi, kalbinėmis versijomis, kuriose alternatyviai ir nedarant skirtumo vartojamos sąvokos „gebėjimas“ (pavyzdžiui, 1.36 dalyje ispanų kalba („capacidad“), vokiečių kalba („Fähigkeit“), anglų kalba („ability“) ar italų kalba („capacità“)), „galimybė“ (kaip 20.306 ir 20.310 dalių versijose nyderlandų kalba („vermogen“)), „įgaliojimas“ (pavyzdžiui, 20.306 ir 20.310 dalių versija rumunų kalba („abilitatea“)) arba „galimybė“ (pavyzdžiui, 20.310 dalies versija vokiečių kalba („Möglichkeit“)).
- 59 Ankstesniame šio sprendimo punkte pateiktas aiškinimas taip pat kyla iš šio reglamento A priedo 20.15 dalies pirmo sakinio tikslo, t. y. kad valdžios sektoriaus vykdoma NPI kontrolė yra nustatoma, kai valdžios sektorius turi gebėjimą, galimybę ar sugebėjimą daryti didelę įtaką NPI bendrajai veiklos politikai ar programai. Taip pat reikėtų pažymėti, kad, atsižvelgiant į aplinkybes, Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalies f punkte sąvoka „gebėjimas nustatyti“ aiškinama atsižvelgiant į tai, kad kontrolę gali sudaryti „dominuojanti įtaka“.
- 60 Vis dėlto sąvokos „bendroji veiklos politika“ ir „programa“ negali būti susiaurintos, priešingai, nei numato prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iki „bendro konkretaus institucinio vieneto valdymo“.
- 61 Ši išvada kyla iš, be kita ko, kontrolės rodiklių, nurodytų Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39, 20.15 ir 20.309 dalyse, analizės. Šiais rodikliais siekiama paaiškinti ir iliustruoti sąvoką „gebėjimas nustatyti [NPI] bendrąją veiklos politiką ar programą“, daugiausia dėmesio skiriant aspektams, kurie gali turėti didelę įtaką bendros NPI strategijos apibrėžimui ir orientacijai, pavyzdžiui, tam, kad valdžios sektorius turi galimybę skirti NPI atsakingus asmenis, jai nustatyti tam tikras pareigas, susisaistyti sutartiniais santykiais su NPI, ją finansuoti arba patirti riziką, susijusią su jos veikla.
- 62 Iš tiesų, pirma, kontrolės rodiklis, susijęs su „pareigūnų skyrimu“, numatytas Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies a punkte ir 20.15 dalies a punkte, atitinka to priedo 20.309 dalies a punkto dalį, susijusią su pareigūnų skyrimu, kuri taip pat svarbi NPI.

- 63 Pagal šį rodiklį galima nustatyti NPI kontrolės egzistavimo galimybę, kai, kaip matyti iš Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalies a punkto, „didžiąją dalį“ asmenų, kurie vadovauja atitinkamam vienetui ir jį valdo, todėl nustato jo bendrąją veiklos politiką ir programą ir joms daro įtaką, pavyzdžiui, direktorių valdybos ar vadovybės narius, skiria valdžios sektorius.
- 64 Antra, kontrolės rodiklis, susijęs su „nuostatomis dėl įgyvendinimo priemonių“ arba „kitomis įgyvendinimo priemonės nuostatomis, pvz., NPI įstatuose nurodytais įsipareigojimais“, numatytais atitinkamai Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies b punkte ir 20.15 dalies b punkte, atitinka įvairius to priedo 20.309 dalies a–c ir g–i punktuose nurodytus pavyzdžius, nes šie pavyzdžiai yra svarbūs NPI ir yra susiję su kitais klausimais nei pareigūnų skyrimas, su kuriuo susijęs kontrolės rodiklis, nurodytas dviejuose ankstesniuose punktuose.
- 65 Kaip matyti iš šio sprendimo 46 punkto, be kita ko, bendrai iš Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies b punkto, 20.15 dalies b punkto ir 20.309 dalies i punkto galima daryti išvadą, kad šis rodiklis leidžia nustatyti kontrolės egzistavimo galimybę, jei NPI įstatuose ar teisės nuostatose, tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuojančiose atitinkamą NPI, numatyti valdžios sektoriaus teisiniai įgaliojimai ar teisės, jam suteikiantys teisinę kompetenciją ar nustatantys NPI įsipareigojimus šio sektoriaus atžvilgiu taip, kad NPI tikslai, veikla ir veikimo aspektai ribojami, todėl ribojama ir jos „bendra veiklos politika ar programa“.
- 66 Toks yra atvejis, visų pirma, pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalies a–c ir g–i punktus taisyklių, pagal kurias valdžios sektorius įgaliotas vetuoti ar pašalinti daugumą pareigūnų, skirti, vetuoti arba pašalinti daugumą asmenų, einančių pareigas, susijusias su pagrindiniais NPI organais, ir skirti, vetuoti arba pašalinti daugumą pagrindinių darbuotojų, kas leistų tokiam valdžios sektoriui tvirtinti biudžetą, neleistų NPI keisti įstatų, likviduotis, nutraukti ryšių su viešuoju sektoriumi, įpareigotų NPI prašyti valdžios sektoriaus leidimo skolintis lėšų arba, kaip matyti iš šio sprendimo 47 punkto, dėl to valdžios sektorius galėtų labai griežtai kontroliuoti reglamentuodamas vieneto veiklą.
- 67 Trečia, kontrolės rodiklis, susijęs su „sutartiniais susitarimais“, numatytais Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies c punkte ir 20.15 dalies c punkte, atitinka šio reglamento A priedo 20.309 dalies g punkte nurodytą kontrolės rodiklį, kuris taip pat svarbus NPI. Nors iš esmės kontrolės rodiklis, nurodytas šio reglamento A priedo 20.309 dalies f punkte, taip pat galėtų būti susietas su minėto reglamento A priedo 2.39 dalies c punkte ir A priedo 20.15 dalies c punkte nurodytu rodikliu, reikia konstatuoti, kad remiantis situacija, kuriai iš esmės būdingi pardavimai ir egzistuojantys klientai, jame pateikti pavyzdžiai nėra reikšmingi NPI, kaip antai FIG ir FISE.
- 68 Ankstesniame šio sprendimo punkte apibrėžtas rodiklis, susijęs su sutartiniais susitarimais, leidžia nustatyti kontrolės egzistavimo galimybę, kai valdžios sektoriaus ir NPI sutartiniame susitarime, kaip antai paskolos susitarime, numatytos valdžios sektoriaus teisės, leidžiančios nustatyti NPI bendrąją veiklos politiką ar programą, kaip, be kita ko, matyti iš Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalies g punkto, paskolos suteikimo sąlygomis kontrolė yra daug griežtesnė, nei paprastai privačiojo sektoriaus vienetui banko taikoma kontrolė.
- 69 Ketvirta, kontrolės rodiklis, susijęs su „finansavimo mastu“, numatytas Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies d punkte ir 20.15 dalies d punkte, atitinka šio priedo 20.309 dalies i punkto paskutinį sakinį, kuris taip pat svarbus NPI.
- 70 Šis rodiklis leidžia nustatyti kontrolės egzistavimo galimybę, kai NPI yra, kaip matyti iš bendrai aiškinamų Reglamento Nr. 549/2013 20.15 dalies penkto sakinio ir 20.309 dalies i punkto paskutinio sakinio, visiškai, beveik visiškai arba daugiausia finansuojama valdžios sektoriaus, išskyrus atvejus, kai tokia finansavimo srautų kontrolė nėra pakankamai ribojanti, kad darytų įtaką NPI bendrajai veiklos politikai ar programai, ir NPI vis dar gali nustatyti šią politiką ar šią programą.

- 71 Penkta, kontrolės rodiklis, susijęs su „galimos rizikos valdžios sektoriui laipsniu“ arba „galima rizika“, numatytas atitinkamai Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies e punkte ir 20.15 dalies e punkte, iš dalies atitinka šio priedo 20.309 dalies g punktą, kuris yra svarbus NPI.
- 72 Šis rodiklis leidžia nustatyti kontrolės egzistavimo galimybę, kai valdžios sektoriui gali kilti rizika, susijusi su NPI veikla, arba jis yra įgaliojamas imtis priemonių prieš NPI, kad apsisaugotų nuo galimos rizikos.
- 73 Iš šios analizės matyti, kad veiksniai, reikšmingi nustatant viešojo sektoriaus kontrolės, vykdomos NPI atžvilgiu, egzistavimą, susiję ne su vieneto valdymo ir administravimo funkcija ir su einamosios veiklos stebėseną, o veikiau susiję su vieneto tikslų apibrėžimo ar nustatymo funkcija, jo veikla ir veiklos aspektais, taip pat su strateginėmis kryptimis ir gairėmis, kuriomis turi vadovautis vienetas, vykdydamas savo veiklą.
- 74 Ši aiškinimą patvirtina šio reglamento A priedo 20.309 dalies c ir i punktai, kuriuose nurodomi keli aspektai, susiję su sąvoka „bendroji veiklos politika“, tarp kurių c punkte yra „vyresniųjų pareigūnų darbo užmokestis ir verslo strategijos“, o i punkte – atitinkamo vieneto „veikla, tikslai ir veiklos aspektai“.
- 75 Be to, kaip Komisija teigė savo rašytinėse pastabose, susiaurinus sąvokas „bendroji veiklos politikos“ ir „programa“ iki sąvokos „valdymas“, prarastų prasmę savarankiškas valdymas ir sprendimų priėmimas, kurie pagal apibrėžtį Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.12 dalyje pripažįstami instituciniams vienetais, patenkantiems į 2010 m. ESS taikymo sritį. Iš to matyti, kad toks vienetas, nors ir turintis teisę savarankiškai priimti sprendimus vykdydamas savo pagrindinę funkciją, vis tiek gali būti kontroliuojamas viešojo sektoriaus, kaip tai suprantama pagal 2010 m. ESS.
- 76 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Italijoje nacionalinės sporto federacijos, kaip FIG ir FISE, pagal CONI įstatų 20 straipsnio 4 dalį, taikant sporto teisės savarankiškumo principą, pripažintą 2003 m. rugpjūčio 19 d. Dekreto įstatymo Nr. 220 1 straipsniu, turi „<...> kontroliuojamos CONI, techninė, organizacinė ir valdymo savarankiškumą“, ši savarankiškumą aiškiai atspindi šių dviejų federacijų įstatų nuostatos, kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą.
- 77 Todėl institucinių vienetų, kaip antai FIG ir FISE, kontrolės, vykdomos valdžios sektoriaus, kaip CONI, klausimas neturi būti susijęs su tuo, ar valdžios sektorius daro lemiamą įtaką institucinio vieneto valdymui ar sprendimų priėmimo galėjimui, kai institucinis vienetas šioje srityje yra visiškai savarankiškas, bet siekiama nustatyti, ar, nepaisant tokio savarankiškumo, valdžios sektorius gali valdyti ir riboti vienetą, kiek tai susiję su jo tikslų, veiklos ir strateginių kryptų apibrėžimu ir įgyvendinimu.
- 78 Atsižvelgiant į tai, kas minėta, sąvoką „gebėjimas nustatyti [NPI] bendrąją veiklos politiką ar programą“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies pirmą sakinį, reikia aiškinti kaip valdžios sektoriaus galėjimą, taikant kontrolės rodiklius, nustatytus Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies a–e punktuose ir 20.15 dalies a–e punktuose, taip pat atitinkamus NPI taikomus kontrolės rodiklius, numatytus šio reglamento A priedo 20.309 dalyje, daryti realią ir esminę įtaką apibrėžiant ir įgyvendinant NPI tikslus, jų veiklą ir veiklos aspektus, taip pat strategines kryptis ir gaires, kuriomis NPI turi vadovautis vykdydamas savo veiklą.
- 79 Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar CONI gebėjimai, susiję su FIG ir FISE, gali būti „gebėjimas nustatyti [šių federacijų] bendrąją veiklos politiką ar programą“, kaip tai suprantama pagal šią apibrėžtį.
- 80 Šiuo klausimu, pirmiausia kalbant apie gebėjimus paskirti auditorius, atsakingus už CONI atstovavimą nacionalinėse sporto federacijose, reikėtų konstatuoti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 62 ir 63 punktuose išdėstytus argumentus, toks gebėjimas nepriskiriamas prie kontrolės rodiklio, susijusio su

„pareigūnų skyrimu“, nes dėl savo pobūdžio auditoriai nelaikomi „pareigūnais“ ir todėl negali nustatyti „bendrosios veiklos politikos ir programos“, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 78 punkte pateiktą apibrėžtį.

- 81 Antra, kalbant apie gebėjimus, kylančius iš CONI įstatų 6 ir 7 straipsnių, reikia pažymėti, kad dauguma jų yra susiję su kontrolės rodikliu, susijusiu su „nuostatomis dėl įgyvendinimo priemonių“ ir „kitomis įgyvendinimo priemonės nuostatomis, pvz., NPI įstatuose nurodytais išipareigojimais“, kaip aiškinama šio sprendimo 64–66 punktuose. Tai visų pirma taikoma CONI gebėjimams tvirtinti nacionalinių sporto federacijų biudžetą, atitinkamas veiklos programas ir metinį balansą, kontroliuoti nacionalines sporto federacijas dėl viešųjų aspektų, tvirtinti „sporto tikslais“ nacionalinių sporto federacijų įstatus, įstatų įgyvendinimo taisykles, sporto teisingumo taisykles ir antidopingo taisykles, prireikus siūlyti šių tekstų būtinus pakeitimus, skirti auditorius, įgaliotus atstovauti nacionalinėse sporto federacijose, prižiūrėti nacionalines sporto federacijas, kai valdymo organai padaro šiurkščių valdymo ar sporto teisės pažeidimų, nustatyti CONI vykdomos nacionalinių sporto federacijų kontrolės kriterijus ir tvarką, nustatyti, siekiant reguliaraus sporto čempionatų organizavimo, nacionalinių sporto federacijų vykdomos asocijuotųjų sporto bendrovių kontrolės ir pakaitinės CONI kontrolės, jei minėta kontrolė nevykdoma, kriterijus ir tvarką, nustatyti pagrindinius principus, kurių turi būti laikomasi nacionalinių sporto federacijų įstatuose, siekiant pripažinimo sporto tikslais, ar priimti Sporto teisingumo kodeksą, kurio turi laikytis visos nacionalinės sporto federacijos. Tą patį galima pasakyti, kaip matyti iš šio sprendimo 53 punkto, apie CONI gebėjimą priimti nacionalinėms sporto federacijoms skirtas jų vykdomą sporto veiklą reglamentuojančias instrukcijas, kai, atsižvelgiant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo vertinimą, susijusį su Teisingumo Teismo atsakymu į pirmąjį klausimą, šis gebėjimas priskiriamas prie šio kontrolės rodiklio.
- 82 Kalbant apie kiekvieną iš šių gebėjimų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar, nepaisant nacionalinėms sporto federacijoms, kaip antai FIG ir FISE, suteikto techninio, organizacinio ir valdymo savarankiškumo, numatyto jų įstatuose, CONI gali daryti realią ir esminę įtaką šių federacijų bendrajai veiklos politikai ar programai, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 78 punkte pateiktą apibrėžtį, o gal šie gebėjimai apsiriboja, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo terminologija, vien „išorės ir formalia stebėsena“, kuri, kaip labai nežymi įtaka, neturi lemiamo poveikio šiai bendrajai veiklos politikai ar programai.
- 83 Šiuo tikslu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, turi patikrinti, ar gebėjimai patvirtinti biudžetus ir balansus ir atlikti federacijų įstatų pakeitimus, kurie aiškiai minimi kaip pavyzdžiai Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalies i punkte, CONI suteikia tik teisę peržiūrėti, o gal priešingai – daro lemiamą įtaką FIG ir FISE tikslų, šių federacijų veiklos ir su jomis susijusių veiklos aspektų, taip pat strateginių krypčių ir gairių, kuriomis savo veiklą vykdydamos turi vadovautis šios federacijos, nustatymui ir įgyvendinimui.
- 84 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat turi prireikus patikrinti, ar CONI galėjimas nustatyti FIG ir FISE bendrąją veiklos politiką ar programą yra veiksmingas ir nuolatinis, t. y. jis turėtų būti įgyvendinamas ne tik laikinai išimtiniais atvejais, nes atrodo, kad taip yra CONI gebėjimo prižiūrėti federacijas, kai valdymo organai padaro šiurkščių valdymo ar sporto teisės pažeidimų, atveju.
- 85 Trečia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat turi patikrinti, ar šio sprendimo 67 ir 68 punktuose bei 71 ir 72 punktuose nurodyti kontrolės rodikliai, atitinkamai susiję su sutartiniais susitarimais ir galima rizika, yra svarbūs pagrindinėse bylose ir tam tikrais atvejais padeda įrodyti viešojo sektoriaus vykdomos kontrolės egzistavimą. Iš tiesų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar, pirma, susitarimai buvo sudaryti CONI arba kurios kitos valdžios institucijos, kaip vienos šalies, ir FIG ar FISE, kaip kitos šalies, ir prireikus – ar, atsižvelgiant į turinį ir CONI ar šiai valdžios institucijai suteiktas teises, tokie susitarimai jiems suteikia kontrolės teises, net teisę nustatyti FIG ar FISE bendrąją veiklos politiką ar programą, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 78 punkte pateiktą apibrėžtį. Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

turi patikrinti, ar CONI arba bet kuri kita valdžios institucija gali patirti riziką, susijusią su nacionalinių sporto federacijų, kaip FIG ir FISE, veikla, arba, siekdami apsisaugoti nuo tokios galimos rizikos, jie gali šių federacijų atžvilgiu imtis priemonių, kurios suteikia joms teises nustatyti šių federacijų bendrąją veiklos politiką ar programą, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 78 punkte pateiktą apibrėžtį.

- 86 Ketvirta, šio sprendimo 69 ir 70 punktuose numatytas kontrolės rodiklis bus nagrinėjamas šio sprendimo 91 ir paskesniuose punktuose.
- 87 Taip pat reikėtų pažymėti, kad šio sprendimo 80–86 punktuose nurodytų įvairių kontrolės rodiklių analizė turi būti vertinama bendrai pagal taisykles, šiuo tikslu numatytas Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies paskutiniame sakinyje, 20.15 dalies penktame–aštuntame sakiniuose ir 20.310 dalyje. Iš tų taisyklių matyti, kad, jei tam tikrais atvejais, norint nustatyti kontrolę, gali pakakti vieno rodiklio, daugeliu atvejų tokios kontrolės buvimą galima nustatyti atsižvelgiant į visus rodiklius, turint omenyje, kad tam tikri rodikliai gali būti nereikšmingi aptariamai situacijai ir kad, kaip matyti iš šio sprendimo 70 punkto, su finansavimo mastu susijęs rodiklis gali nebūti lemiamas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į tas taisykles, turi atlikti bendrą vertinimą, turint omenyje, kad šis bendras vertinimas pagal savo pobūdį remiantis Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies paskutiniu sakiniu yra „subjektyvaus pobūdžio“.
- 88 Kiek tai susiję su „subjektyviu pobūdžiu“, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat turi atsižvelgti į tai, kad, norint padaryti išvadą, jog kontrolė egzistuoja atsižvelgiant į vieną rodiklį, pakanka įrodymų, kuriais siekiama nustatyti, kad egzistuoja kontrolė atsižvelgiant į vieną rodiklį, akumuliacijos. Šiuo atveju reikia priminti, kad daugelis CONI gebėjimų susiję su kontrolės rodikliu, susijusiu su „nuostatomis dėl įgyvendinimo priemonių“ ir „kitomis įgyvendinimo priemonės nuostatomis, pvz., NPI įstatuose nurodytais išipareigojimais“. Tuo atveju, jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atlikęs bendrą vertinimą, manytų, kad šie gebėjimai arba didelė jų dalis padeda įrodyti kontrolės egzistavimą, jis vis tiek turėtų patikrinti, ar šio kontrolės rodiklio savaime pakanka kontrolei nustatyti.
- 89 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nurodyta aplinkybė, kad Italijos nacionalinės sporto federacijos daro įtaką CONI veiklai, nes jos sudaro daugumą CONI pagrindiniuose patariamuosiuose kolegialiuose organuose, kaip antai Nacionalinėje taryboje arba nacionalinėje komisijoje, yra svarbi tik tuo atveju, jei galima nustatyti, kad kiekviena federacija atskirai gali daryti reikšmingą įtaką CONI vykdomai viešojo sektoriaus kontrolei jos atžvilgiu ir neutralizuoti šią kontrolę, nepaisant kitų panašioje padėtyje esančių sporto federacijų, ir taip atgauti savo bendrosios veiklos politikos ir programos kontrolę. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prireikus turi tai patikrinti.
- 90 Atsižvelgiant į tai, kas minėta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: sąvoką „gebėjimas nustatyti [NPI] bendrąją veiklos politiką ar programą“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies pirmą sakinį, reikia aiškinti kaip valdžios sektoriaus galėjimą ilgą laiką ir nuolat daryti realią ir esminę įtaką apibrėžiant ir įgyvendinant NPI tikslus, jų veiklą ir veiklos aspektus, taip pat strategines kryptis ir gaires, kuriomis NPI turi vadovautis vykdydamos savo veiklą. Tokiose bylose kaip pagrindinės prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies a–e punktuose ir 20.15 dalies a–e punktuose nurodytus kontrolės rodiklius ir atitinkamus kontrolės rodiklius, taikomus NPI, numatytus šio reglamento A priedo 20.309 dalyje, turi patikrinti, ar toks valdžios sektorius, kaip nacionalinis olimpinis komitetas pagrindinėse bylose, vykdo viešojo sektoriaus nacionalinių sporto federacijų, įsteigtų NPI forma, kaip aptariamoms pagrindinėse bylose, kontrolę, atlikdamas šiuo tikslu bendrą vertinimą, kuris pagal savo pobūdį yra subjektyvus, kaip tai suprantama pagal šio reglamento A priedo 2.39 dalies paskutinį sakinį, 20.15 dalies penktą–aštuntą sakinį ir 20.310 dalį.

Dėl trečiojo klausimo

- 91 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar galima atsižvelgti į narių mokesčius, sumokėtus pagal privatinę teisę įsteigtai NPI, kaip pagrindinėse bylose nagrinėjamos sporto federacijoms, siekiant patikrinti, ar egzistuoja viešojo sektoriaus vykdoma kontrolė, ir jei taip, ar šie mokesčiai, kurie sudaro didžiąją NPI pajamų dalį, turi būti laikomi viešuoju, ar privačiu finansavimu.
- 92 Pirmiausia reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas formuluoja savo klausimą atsižvelgdamas ne tik į Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalį, bet ir to priedo 4.125 ir 4.126 dalis.
- 93 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 4.125 ir 4.126 dalių nuostatos nėra reikšmingos atsakant į trečiąjį klausimą. Iš tiesų, šios nuostatos, išdėstytos šio priedo 4 skyriuje, skirtame „paskirstomiesiems sandoriams“, t. y. sandoriams, kuriais paskirstoma gamybos metu sukurta pridėtinė vertė, ir turto bei pajamų persikirstymo sandoriams, siekia tik apibrėžti ir patikslinti sąvoką „einamieji pervedimai namų ūkiams paslaugas teikiančioms NPI“, įskaitant, be kita ko, „reguliarius nario mokesčius, kuriuos namų ūkiai moka <...> sporto <...> organizacijoms“. Be to, kad ši sąvoka savaime nesusijusi su viešojo sektoriaus vykdomos kontrolės klausimu, reikia konstatuoti, kad šios nuostatos taikomos ne visoms NPI, o tik namų ūkiams paslaugas teikiančioms NPI, t. y. instituciniams vienetams, priskiriamiems prie privatačiojo sektoriaus, kai nustatoma, kad valdžios sektorius jų nekontroliuoja. Taigi aptariamos nuostatos susijusios su vienetais, kurių atžvilgiu buvo atmestas viešojo sektoriaus vykdomos kontrolės klausimas, ir jos reglamentuoja visiškai kitą aspektą nei kontrolė.
- 94 Iš to matyti, kad trečiasis klausimas turi būti nagrinėjamas tik remiantis kontrolės rodikliu, susijusiu su finansavimo mastu, kurį reglamentuoja, kaip matyti iš šio sprendimo 69 punkto, Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies d punktas, 20.15 dalies d punktas ir 20.309 dalies i punkto paskutinis sakiny.
- 95 Pirmą, kalbant apie klausimą, kad reikia atsižvelgti į narių mokesčius siekiant patikrinti, ar egzistuoja viešojo sektoriaus vykdoma kontrolė, atsižvelgiant į kontrolės rodiklį, susijusį su finansavimo mastu, reikia pažymėti, kad ankstesniame šio sprendimo punkte nurodytas rodiklis reikalauja, kad kaip būtina šio tikrinimo sąlyga būtų nustatyta viešojo finansavimo dalis, sudaranti bendras NPI pajamas. Reikia, vienaip ar kitaip, atsižvelgti į narių mokesčių dalį, sudarančią NPI, kaip antai FIG ir FISE, pajamas, kad būtų galima nustatyti, kokią NPI finansavimo proporciją sudaro valstybiniai ištekliai, ir konstatuoti, ar egzistuoja viešojo sektoriaus vykdoma kontrolė.
- 96 Antra, kiek tai susiję su narių mokesčių viešuoju ar privačiuoju pobūdžiu, reikia pažymėti, kad, kaip teigia ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad tai atitinkamų privačių asmenų, pagal 2010 m. ESS klasifikatorių priskiriamų prie namų ūkių, instituciniams vienetams, kurių organizacinė forma yra NPI, atliekamas privatus ne dvišalio pobūdžio mokėjimas.
- 97 Vis dėlto, atsižvelgiant į tikslą, kuriuo grindžiamas Reglamentas Nr. 549/2013, t. y. kaip priminta šio sprendimo 32 punkte, rengiant valstybių narių sąskaitas remiantis vienodais ir vienodai aiškinamais principais, kad būtų galima palyginti rezultatus, statistiniais tikslais kvalifikuojant narių mokesčius kaip privatųjį ar viešąjį finansavimo šaltinį, reikia atsižvelgti ne tik į mokestį turinčio mokėti asmens privatų ar viešąjį statusą ar pagal nacionalinę teisę egzistuojantį šio asmens ir NPI teisinį santykį.
- 98 Iš tiesų, taip pat reikia atsižvelgti į visus veiksnius, galinčius nustatyti mokesčių viešąjį ar privatųjį pobūdį, kaip antai aplinkybes, kurioms esant jie egzistuoja, jų naudojimą atsižvelgiant į su jais susijusį viešąjį interesą, jų privalomąjį ar neprivalomąjį pobūdį, faktą, kad jie yra ar nėra atlygis už realiai atitinkamo vieneto suteiktas paslaugas ir šio vieneto savarankiškumą nustatant jų sumą. Mokestis, kaip

tas, kurį nariai turi sumokėti pagrindinėse bylose aptariamai nacionalinei sporto federacijai, nepaisant ji privalančių mokėti asmenų privataus statuso ir jo teisinio kvalifikavimo pagal nacionalinę teisę, pagal 2010 m. ESS gali būti viešojo pobūdžio, jeigu tai yra privaloma įmoka, kuri, nebūtinai būdama atlygis už realiai suteiktas paslaugas, renkama dėl ekonominio ar socialinio viešojo intereso, be kita ko, pagal privatinę teisę įsteigtų juridinių asmenų, kaip antai nacionalinių sporto federacijų, naudai.

- 99 Šiuo klausimu šiuo atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad, pirma, Italijos nacionalinės sporto federacijos, kaip antai FIG ir FISE, kaip nurodyta šio sprendimo 52 punkte, savo sporto šakose turi monopolinę padėtį, t. y. vieša sporto veikla, būtent jos formalus, oficialus ir atstovaujamasis vykdymas, priklauso jų išimtinai valdžiai. Antra, šių federacijų veikla pagal Įstatyminio dekreto Nr. 242/1999 15 straipsnio 1 dalį ir CONI įstatų 7 straipsnio 5 dalį ir 20 straipsnio 4 dalį yra vieša, apimanti reguliarių varžybų organizavimą, olimpinį pasirėngimą ir aukšto lygio sporto veiklą. Trečia, atsižvelgiant į šiame punkte nurodytą monopolinę padėtį, mokesčių mokėjimas yra privalomas visiems asmenims, pageidaujantiems užsiimti sporto veikla, kurią viešai reguliuoja atitinkama nacionalinė sporto federacija, pažymint, kad bet kuris asmuo, norintis užsiimti federacijos reguliuojama sporto veikla, turi į ją įstoti. Ketvirta, mokesčiai nebūtinai yra atlygis už realiai nacionalinių sporto federacijų suteiktas paslaugas, nes nariai neužsiima visa atitinkama sporto veikla viešai.
- 100 Mokesčiai, kuriuos nariai turi sumokėti pagrindinėse bylose aptariamoms nacionalinėms sporto federacijoms, gali būti laikomi turinčiais viešąjį pobūdį, nes pagal savo privalomąjį pobūdį jie prisideda prie atitinkamo kiekvienos sporto šakos nacionalinės federacijos siekiamo viešojo intereso finansavimo, kad būtų skatinamas sportas apskritai ir aukščiausio lygio sportas konkrečiai, nors šie mokesčiai nėra atlygis už realiai suteiktas paslaugas.
- 101 Vis dėlto per posėdį Teisingumo Teisme FIG teigė, kad nacionalinės sporto federacijos visiškai savarankiškai nustato tų mokesčių dydį, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Nors į šį veiksni, jei jis būtų nustatytas, iš tiesų reikia atsižvelgti vertinant narių mokesčių privatųjį ar viešąjį pobūdį, vis dėlto reikia pažymėti, kad toks savarankiškumas nebūtinai leidžia suabejoti šių mokesčių viešuoju pobūdžiu.
- 102 Iš tiesų, nors tiesa, kad nacionalinių sporto federacijų, savarankiškumas nustatant mokesčių sumą kaip didesnio organizacinio ir biudžetinio savarankiškumo dalis prieštarauja tam, kad šios federacijos būtų laikomos labai priklausomomis nuo CONI, taip nėra tuo atveju, kai CONI, viena vertus, turėdamas teisę kontroliuoti šių federacijų biudžetą, gali reikšmingai daryti įtaką šių mokesčių sumai ir, kita vertus, sumažinti savo finansinio įnašo sumą, jei nesutariama dėl šių mokesčių sumos, nustatytos pačių federacijų. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti šiuos klausimus ir, jei nacionalinės sporto federacijos iš tiesų turi galią savarankiškai nustatyti narių mokesčių sumą, tai, ar tokio savarankiškumo pakanka, kad būtų suabejota šio sprendimo 100 pateikta analize.
- 103 Jei po patikrinimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas padarytų išvadą, kad narių mokesčiai yra privataus pobūdžio, atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 70 punkte, jis turėtų konstatuoti, kad nėra nustatyta CONI kontrolė FIG ir ESIL atžvilgiu, atsižvelgiant į kontrolės rodiklį, susijusį su finansavimo mastu, nes šios federacijos, kurias CONI finansavo tik apie 30 %, nebūtų finansuojamos daugiausia iš valstybės išteklių.
- 104 Vis dėlto, jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas „viešosiomis įmokomis“ laikytų mokesčius, kuriuos nariai turi sumokėti nacionalinėms sporto federacijoms, šie mokesčiai turėtų būti priskirti prie viešojo finansavimo šaltinių, kaip ir CONI išmokėta parama. Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, o konkrečiau iš FIG ir FISE 2015 finansinių metų pelno ir nuostolio ataskaitų, kuriomis remiasi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, matyti, kad viešasis finansavimas, apimantis CONI paramą (apie 30 %) ir narių mokesčius (daugiau nei 60 %), sudaro daugiau kaip 90 % visų tiek FIG, tiek FISE pajamų, o šią aplinkybę turi patikrinti prašymą

priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Kalbant apie kontrolės rodiklį, susijusį su finansavimo mastu, tokiu atveju reikia konstatuoti, kad šios dvi nacionalinės sporto federacijos beveik visiškai finansuojamos iš paramos ir viešųjų įmokų.

- 105 Tokiu atveju, kaip nurodyta šio sprendimo 70 punkte, iš Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies penkto sakinio ir 20.309 dalies i punkto paskutinio sakinio matyti, kad fakto, jog toks institucinis vienetas, kaip NPI, beveik visiškai finansuojamas viešojo sektoriaus, savaime nepakanka padaryti išvada, jog jam taikoma viešojo sektoriaus vykdoma kontrolė, nes finansinių srautų kontrolė nėra pakankamai ribojanti, kad galėtų daryti įtaką aptariamo vieneto bendrajai veiklos politikai ar programai, ir šis vienetas ir toliau gali nustatyti šią politiką ar programą.
- 106 Iš tiesų, NPI savarankiškumo naudoti ir skirstyti iš viešojo finansavimo gautų pajamų dalį laipsnis, taip pat kontrolės ir apribojimų, kurie gali būti taikomi šiai NPI, laipsnis lemia viešojo sektoriaus vykdomos kontrolės egzistavimo vertinimą.
- 107 Todėl šioje byloje tuo atveju, jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ketintų „viešosiomis įmokomis“ laikyti mokesčius, kuriuos nariai turi sumokėti, jis turėtų patikrinti, ar CONI, vykdydamas nacionalinių sporto federacijų viešųjų aspektų kontrolę pagal savo įstatų 7 straipsnio 5 dalį, apsiriboja visos ar dalies finansinės paramos, kurią jis skiria FIG ir FISE ir kuri sudaro apie 30 %, panaudojimo kontrole, o gal jis turi teisę visiškai ar iš dalies kontroliuoti federacijų mokesčių panaudojimą. Vykdydamas šį tyrimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas gali padaryti išvadą, kad egzistuoja viešojo sektoriaus vykdoma kontrolė tik tuo atveju, jei CONI vykdoma jo suteiktos paramos ir šių mokesčių kontrolė yra pakankamai ribojanti, kad darytų įtaką FIG ir FISE bendrajai veiklos politikai ar programai tiek, kad šios federacijos nebegalėtų nustatyti savo veiklos politikos ar programos.
- 108 Atsižvelgiant į minėtus svarstymus į trečiąją klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies d punktą, 20.15 dalies d punktą ir 20.309 dalies i punkto paskutinį sakinį reikia aiškinti taip, kad reikia atsižvelgti į narių mokesčius, sumokėtus pagal privatinę teisę įsteigtai NPI, kaip antai pagrindinėse bylose nagrinėjamos nacionalinėms sporto federacijoms, siekiant patikrinti, ar egzistuoja viešojo sektoriaus vykdoma kontrolė. Tokie mokesčiai gali, nepaisant juos turinčių mokėti asmenų privataus statuso ir jų teisinio kvalifikavimo pagal nacionalinę teisę, atsižvelgiant į kontrolės rodiklį, susijusį su finansavimo mastu, numatytą šio reglamento A priedo 2.39 dalies d punkte ir 20.15 dalies d punkte, būti viešojo pobūdžio, kai kalbama apie privalomasias įmokas, kurios, nors nebūtinai yra atlygis už realiai suteiktas paslaugas, renkamos dėl viešojo intereso nacionalinių sporto federacijų, užimančių monopolinę padėtį su jomis susijusioje sporto šakoje, t. y. vieša sporto veikla priklauso jų išimtinai valdžiai, naudai, nebent šios federacijos išlaiko šių mokesčių organizacinę ir biudžetinę kontrolę, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Tuo atveju, jei jis padarytų išvadą, kad šie mokesčiai yra viešosios įmokos, šis teismas turėtų dar patikrinti, ar, nepaisant to, kad atitinkamos nacionalinės sporto federacijos beveik visiškai finansuojamos viešojo sektoriaus, finansinių srautų kontrolė yra pakankamai ribojanti, kad galėtų daryti realią ir esminę įtaką šių federacijų bendrajai veiklos politikai ar programai, o gal šios federacijos ir toliau gali nustatyti šią politiką ar programą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 109 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 549/2013 dėl Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos Europos Sąjungoje A priedo 20.15 dalies antrame sakinyje numatyta sąvoka „viešojo kontrolė bendromis taisyklėmis, taikomomis visiems tos ekonominės veiklos rūšies vienetams“ turi būti aiškinama taip, kad ji apima bet kokią viešojo sektoriaus vienetą, kuris nustato ar taiko taisykles, skirtas užtikrinti, kad visiems atitinkamos veiklos srities vienetams neišskiriant ir vienodai būtų taikomos bendros, plačios ir abstrakčios taisyklės ar bendrosios gairės ir kad tokios taisyklės pagal savo „perteklinį“ pobūdį ar ypatybę, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.309 dalies h punktą, negalėtų faktiškai diktuoti atitinkamos veiklos srities vienetų bendrosios veiklos politikos ar programos, kontrolę.
2. Sąvoką „gebėjimas nustatyti [ne pelno institucijos (NPI)] bendrąją veiklos politiką ar programą“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 20.15 dalies pirmąjį sakinį, reikia aiškinti kaip valdžios sektoriaus galėjimą ilgą laiką ir nuolat daryti realią ir esminę įtaką apibrėžiant ir įgyvendinant NPI tikslus, jų veiklą ir veiklos aspektus, taip pat strategines kryptis ir gaires, kuriomis NPI turi vadovautis vykdydamos savo veiklą. Tokiose bylose, kaip nagrinėjamos pagrindinės bylos, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies a–e punktuose ir 20.15 dalies a–e punktuose nurodytus kontrolės rodiklius ir atitinkamus kontrolės rodiklius, taikomus NPI, numatytus šio reglamento A priedo 20.309 dalyje, turi patikrinti, ar toks valdžios sektorius, kaip nacionalinis olimpinis komitetas pagrindinėse bylose, vykdo viešojo sektoriaus nacionalinių sporto federacijų, įsteigtų NPI forma, kaip antai aptariamų pagrindinėse bylose, kontrolę, atlikdamas šiuo tikslu bendrą vertinimą, kuris pagal savo pobūdį yra subjektyvus, kaip tai suprantama pagal šio reglamento A priedo 2.39 dalies paskutinį sakinį, 20.15 dalies penktą–aštuntą sakinį ir 20.310 dalį.
3. Reglamento Nr. 549/2013 A priedo 2.39 dalies d punktą, 20.15 dalies d punktą ir 20.309 dalies i punkto paskutinį sakinį reikia aiškinti taip, kad reikia atsižvelgti į narių mokesčius, sumokėtus pagal privatinę teisę įsteigta NPI, kaip antai pagrindinėse bylose nagrinėjamoms nacionalinėms sporto federacijoms, siekiant patikrinti, ar egzistuoja viešojo sektoriaus vykdoma kontrolė. Tokie mokesčiai gali, nepaisant juos turinčių mokėti asmenų privataus statuso ir jų teisinio kvalifikavimo pagal nacionalinę teisę, atsižvelgiant į kontrolės rodiklį, susijusį su finansavimo mastu, numatytą šio reglamento A priedo 2.39 dalies d punkte ir 20.15 dalies d punkte, būti viešojo pobūdžio, kai kalbama apie privalomąsias įmokas, kurios, nors nebūtinai yra atlygis už realiai suteiktas paslaugas, renkamos dėl viešojo intereso nacionalinių sporto federacijų, užimančių monopolinę padėtį su jomis susijusioje sporto šakoje, t. y. vieša sporto veikla priklauso jų išimtinai valdžiai, naudai, nebent šios federacijos išlaiko šių mokesčių organizacinę ir biudžetinę kontrolę, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Tuo atveju, jei jis padarytų išvadą, kad šie mokesčiai yra viešosios įmokos, šis teismas turėtų dar patikrinti, ar, nepaisant to, kad atitinkamos nacionalinės sporto federacijos beveik visiškai finansuojamos viešojo sektoriaus, finansinių srautų kontrolė yra pakankamai ribojanti, kad galėtų daryti realią ir esminę įtaką šių federacijų bendrajai veiklos politikai ar programai, o gal šios federacijos ir toliau gali nustatyti šią politiką ar programą.

Parašai.